

Richardi Gardiner

HEREFORDENSIS,
ÆDIS CHRISTI

OXON. haud ita pri-
dem CANONICI, SUB-
DECANI,

SPECIMEN ORATORIUM
Recusum, & Declamationibus
quorundam tunc temporis ibidem
ART. BAC.

Necnon Additamentis STUDENTIUM
Heterogeneis adornatum.

OXONIÆ.

Excudebat H. HALL. Academiæ Typo-
graphus, Impensis RICHARDI DAVIS. 1657.

1815

1815

1815

1815

1815

1815

1815

1815

1815

1815

1815

1815

1815

1815

SCHOLÆ PUBLICÆ

Herefordensi,

VBI TENERIS AN-

NIS LIBERALIUM

STUDIORUM INCU-

NABULIS, ET RUDIMEN-

TIS CHRISTO AUSPL-

CE VACAVIT Faustè,

RICHARDUS GARDINER

ISTIUS ENCHIRIDII

AUTHOR & AUCTOR HOC

SUMMÆ BENEVOLENTIÆ

MNHMO'ETNON EXILE,

GRATITUDINIS ERGÔ

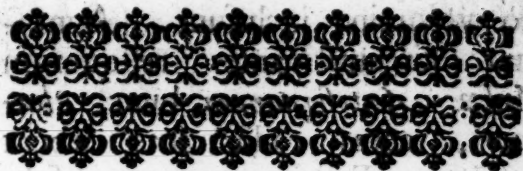
D. D. C.

Vade, Sed incultus

301111-1-100000

Handwritten: 11/11/11

Serenissimo. IACOBO,
tam stylo quàm Sceptro Regi.

1657
 24 Dec. 42
 Cuius
 Regi
 A Uguſtiſſimum, & verè Βασιλεὺς
 Δωδγ (Rex ſereniſſime) tanquam
Ancile quoddam cælitus delapſum
 pio affectu amplexa eſt *Ancilla* veſtra,
Oxonienſis Academia. Cujus enim
 peſtus non accendat aureum hoc So-
 lis Jubar? Quos ſtimulos non impri-
 mat perpetuum Honoris ſignum, &
 ampliſſimum Favoris Monumentum?
 Parum abeſt, quin ſpatioſus *Britan-*
nia ambitus ſimul in *Academiæ*
 laxetur, & unanimis undequaue po-
 pulus, ad Regis exemplum compo-
 ſitus, in Gentem *Philoſophorum* verta-
 tur. Agnoſcit ſacrum *Muſarum* Ady-

tum *Majestatis* vestræ *Genium*, aureo volumine inclusum. Agnoscunt circumstipantes reliquorum Musæ *Antesignanum* hunc *Phæbum*, cujus radiis suas debent *stricturas*. Felicitatem tantam sublimi, debitâ tamen, superbiâ admiratur Bibliotheca, cujus fidæ custodiæ tam Regale *Depositem* consecratur. Gloriatur universa studiosorum cohors, Majestatem vestram in *Aula* versari, ac in *Helicone*; tam calamo, quàm gladio accingi, & Imperii habenas literarum *Caduceo* moderari. Desinant igitur Ambulantium hominum cadavera literas dispicere, quas nesciunt, cum cogitârint *Principem* tam multa scientem quàm regentem, horarum formulas vicissitudine Regiminis & Scriptionis dividentem, ac si æquè jucundum in Literis, ac Imperio fit. Quid superest, nisi ut æternitatem cogites, cum literas æternas esse facias. Nos interim grato ore resonabimus,

nabimus, Monarchæ **JACOBI**
otium plus Patriæ, & humano ge-
neri profuisse, quam aliorum Nego-
tium, & Exercitus.

Sacra Majestati

E domo Convoc.

nostra Oxon. Maii

vestra devo-

29. An. Domini

1620.

tissima

Richardo Gardiner

ex Aede Christi

Oxonienf. Aca-

A.M. Oratore pub-

lico deputato.

demia.

A 3

Oratio

Oratio habita in Domo Con-
vocationis Oxon. Maii 29. 1620.
cum sereniss. Rex JACOBUS
Opera sua Academiae Dono
dederit.

IN Re tam *Augusta*, tam *Basilica*,
 quorsum (*Academici*) more solito
 angustis hisce parietum carceribus ve-
 strum compingitis Oratorem? Re-
 gum dicta, & facta omnium oculos,
 auresque traherent, quia fructum
 sunt perditura, si solitudini ostendan-
 tur. Non itaque inter privatos pari-
 etes, sed in toto terrarum orbe quæ-
 rendus suggesti locus; Nam quicquid
 usquam hominum est, meum Audi-
 torium est: Ita sui diffusivus serenis-
 simus *JACOBUS*, ut beneficium,
 quod vestrae solummodò mādavit cu-
 stodiae,

stodiar, vestri solummodò non faceret Juris: Mansueta illius Sublimitas & Gratiis stipata Severitas excludunt neminem, nisi à *μὲν*. At hic refugit animus, & reformidat eloqui, quæ subito, & penè improvise cogitavi. Onerosa profectò mihi est, & insolitum incutit timorem *Nominis* tanti, vel potius *Numinis* Majestas: Non enim vox Hominem sonat; aut si Hominem, certè Hominem supra hominem positum. Quò difficilior mihi perorandi locus, cùm ita laudem, ut pertimescam, ita approbem, ut ingenii culpâ laudes deteram. Quid quaeso est in hoc Theatro Universitatis Rerum, quod *Regia* illius Excellencia, haud dicam non attigerit, aut degustarit, sed penetrarit, & excusserit? Si quaeratis specimen, Aureum illud Magnificentiae suae munus contemplantini, in quo voces sententiae sunt, verba oracula, ut mihi tam pulchrè videatur scribere, quàm regere. O Regem, Seculi, non Ornamentum dicam, sed Miraculum, à quo Solo im-

tum expectare beneficium æternitas Ingeniorum potuit! Paucis hoc concessum Regibus minimè otari, cum maximè possint otari; avarissimè servare tempus, nihílque per incuriam pati excidere. Optimè de patriâ, & humano genere meretur *Fustinianus Caesar*, quòd cives formaturus, indigestam *Juris Civilis* molem Auctoritate suâ, sed vicariis subsidiis redegit in Epitomen. Quantò rectiùs Monarcha *JACOBUS*, cujus Ipsius erudita pietas Historica, Politica, Theologica deprompsit, ut Viros, Cives, verèque Christianos reddat. De Deo cum Theologo disserit, cum Jurisconsulto inextricabiles nodos, legumque ænigmata affabrè explicat, & laboranti *Astrææ* succurrit. Cum Politico reipublicæ morbos, & remedia loquitur, & (ut verbo perstringam omnia) hoc profectò agit, quod singuli. Sed quoties *Sacrarum Literarum* limina speciali quodam Jure subiit, in *Rege*, *Ambrosium*, aut *Augustinum*, aut sanè Antistitem aliquem crederes loquutum, adeò dex-

trè divinæ Paginæ sensum exposuit. Sic plus literaria illius quies profit hominibus, quàm aliorum sudor, & irrequietus labor. O fœlicem Academiam, quæ tam regali deposito superbire gestit! Desinite tandem fugitiva aliorum Inventa, subtiles, & inanes *Metaphysices* Abstractiones curiosius venari. Istiusmodi enim literæ ad virtutem doctoribus parùm profuerunt: Postulare videtur vestri Judicii maturitas, ingenii acumen, animi robur, ut non tam Scholæ studeatis, quàm Reipublicæ. Volvenda & revolvenda sunt,

(diurnâ,

Nocturnâ versanda manu, versanda haud *Varronis* alicujus, sed Regis *solus* *adversus* Opera, quæ vos peregrinantes, & veluti in Patria hospites domum perducunt, ut unde, qui, & ubi sitis, exploratum habeatis. Hic docetur Ars omnium pulcherrima, Imperare scilicet & Parere. Hic discatis fringere sine usu disputationes, nisi in mediam proferatis lucem, quæ in hac umbratili Exercitatione differun-

As

tur.

tur. Cùm igitur digni tanto honore, tantâque reperti sitis foelicitate, ut initium & finis studiorû à *Voce Imperatoriâ* procedant, conatus vestros pulcherrima spes foveat, posse etiam & vos (si *Solis*, & *Apollinis* vestri ductum sequamini) ad honores, & dignitates designari. *Academia* distinguitur Scholis, clarescit Collegiis, floret disciplinis, at ut ab *Anthore*, ita ab *hoc Opere* Nomen tuetur.

Bibliotheca non erit literarum *Ædificium*, sed *Miraculum*, quia hunc Orbis totius *Thesaurum* continebit. Ipsi *veterum* libri gloria spoliati, senio, & vetustate squalidi, novo hoc *Radio* protinus resplendescant. Quocirca circumferte hanc famæ vestræ Facem, ut diffusiori luceat radio. Cujus enim industriam non exacuat tam luculentum Favoris auxilium? Quisquârne erit, qui ætatem inertis solvet otio, cùm *Principis* labores & studia quotidie in oculis, & manibus versentur? Quisquârne erit, qui ingenium situ & sordibus obsolescere patietur,

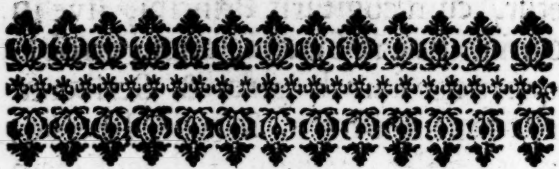
etur, cùm cogitârit Principi, five in
Guriâ, five in Senatu, unum utrobî-
que negotium Legere, & Scribere?
Æstuat hic Oratio, & læto, liberôq;
motu ardet evagari; sed reprimam
stili pertinaciam, nè in alienam videar
involare messëm; Quod tamen mini-
mè timendum est Laudatori tanti Re-
gis; Nam cùm omnia effundant om-
nes, semper novus veniat Laudator
Ejus, tantam facultatem, & copiam
suppeditat dictorum, factorûmque
Amplitudo. Quid superest (*Academi-
ci, usque ad invidiam foelicissimi*) nisi
ut Cæleste hoc Ancile *Bodlerano*
Mnemosynes Fano consecretis?

*Dividite muros, & mœnia pandite,
Sacra canant Vates.---* (*circum*
Sic nos,

Fælix Palladium sacratâ sistimus Ar-
ce.

*Oratio habita in Domo Convocationis
Oxon. Maii 29. 1620. cùm Sereniss.*

*R. Jac. Opera sua Acad. dono dederit.
à Richardo Gardiner, ex Æde Chri-
sti, A. M. Oratore Publico Deputato.*

Laudatio Funebris Domini

*Doct̃oris Budden, Regii Professoris
in Fure Civili, Jun. 7°. 1620.
in Schola Theologica Oxon.*

IN hac effata, & delira mundi
senectâ, quâ universa canescentis
naturæ opera quasi deliquium
patiuntur, nihil vindicari potest ab
Injuria Temporis. Datur hic longæ-
vum aliquod, sed non datur æ-
ternum; Incrementa ipsa damna
sunt, & quo ad summum pervenit,
ad exitum properat. Satis super-
queperspectum, & exploratum ha-
betis (*Academici*) quod qui hu-
manum fastigium excessere Animi,
uti cœlo proximi, ita ocius illuc tran-
seunt,

seunt, ac mortalitatis suæ sarcinam festinantiùs deferunt. Agnoscite fluxum fortunæ vestræ, & refluxum; ad lætitiæ pompam omnia parata sunt nuperrimè; at nunc, mutata scena, omni ex parte Lugubres nos exanimant voces, circumsonant aures gemitus, suspiria, querimonix, & *Eheu funerei ubiq; planctus*. Quasi Regis Munere honorario nimium intumesceret lætabunda Mater Academia, nisi *Regii Professoris* Funere atrata ingemisceret. Cùm autem *Professorem Regium* nominem, *Buddenum* nomino; æquè enim patet terminorum ambitus, nisi fortè hoc obstat, quòd non tam Illi sublimis Titulus honori, quàm Ipse Titulo Ornamento fuisse videatur. Sed nè confusim, & tanquam per Satyriam conturbet omnia abruptus, & effrenis dolor, ab ipsius Origine, & incunabulis percurramus singula, ut inde quibus crevit auxiliis, quibus adolevit, & robur assumpsit recolant posterì. Patriam habuit *Dorcestriam*, Eminentium Ingeniorũ feracissi-

racissimam: si stirpem, & longam pro-
 avorum seriem spectare placeat, pro-
 sapiâ claruit tam magnâ quàm bonâ;
 verùm à fortuitis, & fugitivis istius-
 modi bonis consarcinare laudes glo-
 riosi dedignantur Manes. Languens
 vita, & ignobile otium Nobilitatis
 fumos venditet: propriâ sic luce ex-
 plenduit *Buddenus* noster, ut Natali-
 um splendorem nisi accepisset, facere
 potuerit. Dignitatem corporis, Ani-
 mi virtutes, & vocis jucundæ sonum
 vultis ut deprædicem, (*Deus bone!*)
 quàm ampla dicendi seges, ac copia!
 Vis ingenii, & Oris adfuit; adfuit Au-
 thoritas simul, & comitas, nec facile
 dijudicare an major *est, yea* *Authorita-*
tis, an *Comitatis*; Id enim Gratia im-
 petravit, quod nec Imperio Alius co-
 git. Exteris undique Confluentibus
 (ea viguit morum facilitate) patebat
 semper, ac Domicilium ejus: *Oxonii*
Oraculum habebatur. In floridâ, &
 vernante ætate *Musarum* Decus afful-
 sit, ac *Apollinis* Delitiæ. Cum Poe-
 tarum succo tenellum lætasset ani-
 mum,

mum, Oratorum perrupit Monu-
 menta. Ex Rhetore Philosophus, &
 ex Philosopho Rhetor factus est;
 Philosophiam enim in Eloquentia, &
 Eloquentiam exercuit in Philoso-
 phia, ne involuta perfectissimæ Cog-
 nitionis arcana sine Rhetorices orna-
 tu parum relucere. In Philosophi-
 cis tam eximium sui specimēn publi-
 cē edidit, ut magnificū *Magdalena*
Collegium, Hunc, præ aliis, Philoso-
 phiæ *Prælectorem* sibi asciscere ambi-
 tione quadam, non injustā tamēn,
 strenuē certaret. In quō munere eā
 curā, Judicio, & quæ propria Illius
 fuit, *Prudentiā* versatus est, ut nesci-
 am an *Ætas* ulla, aut *Gens* quævis
Parem suppeditārit. *Ætate* grandio-
 r, cum lacertos movere affabrē nōrit,
 ut nihil nisi summum eligeret, *Juris-*
prudentiæ studia placuere; à quibus
 facilis in omnes *Dignitates* foret de-
 cursus, nisi circumforanei *Causidico-*
rum quorundam Iatratus objicerent
 sese bonis *Artibus*, & tanquam *Hiru-*
dines *Jus Civile* exurgerent. *Fustina-*

ni tamen nostri providentiâ, quò virtus vocavit, eò perductus est, ad fastigium nimirum *Cathedra* hujus *Academica*. Quod Professorium onus gloriâ plenus, socordiæ nescius suscepit fortiter, & confecit feliciter. Quicquid enim in *Baldo*, & *Bartolo* gloriosa tuorum æstimatrix vetustas extulit, in eo revixit, ac triumphavit. Quid hic commemorem, quoties in *Vesperis*, & *Comitiis* vestris ad dicendum processit, per densissimum Agmen quærendus fuit suggesti locus? Ille, Ille unus veluti catenis devinctos traxit auditorum animos; Illius vox tanquam tuba percussit circumstantium aures: immò hæc omnia per ludum, & jocum præstitit, in quibus Alii inutiliter sudant. Seculi me indignitas impellit, contra quam exclamare nunquam desinam, *Sereni* querelam renovare. Indignè tulit *Serenus*, quòd *Catonem* Ætas sua; & quid ni ego indignè ferrem, quòd *Buddenum* Ætas nostra parū intellexisset, quòd suprâ *Pompeios*, & *Cæsares*

res surgentem, ferè infra *Vatinios* posuisset. *Navio Turpioni* cuidam, aut

Emilio dabitur quantum petit,

Illius stat currus *aheneus*, alti

Quadrifuges in vestibulis; Cum interim *Buddenus* lateat abditus in *Museo*, & *Lare* privato: Quanquã non latuit abditus, cujus virtus ab ortu solis ad *Hesperium* usque *Eubile* sese diffundit. Contempsit generosa conscientie suae securitas curva hominum *Judicia*; maluit *Sapientiae Sacrum Athenis* hisce colere, quàm in foro latrare, & *Tribunal* lambere. Illic convolent *Quadruplatores* nostri, quos *ambitio impotens*, & *spes sollicitat lucri*. Nec *adulari Imperantibus* noster didicit *Professor*, nec irritare; sed inter abruptam *contumaciam*, & *deforme obsequium* suscepit iter *ambitione*, ac *periculis vacuum*. Inter cætera animi ejus *ornamenta*, tam acre, ac tam certum emicuit in rebus administrandis *judicium*, ut merito eum *Aula Laqueportensis*, præfectorum

eturâ insigniret summus nutantis A-
 cademiæ *Atlas*, nobilissimus, atque
 idem optimus, *Gulielmus*, Pembro-
 chiæ Comes, vigilantissimus noster
Cancellarius. Sic foelici copulâ Juris
 cultor Justitiæ fit Arbiter. Quamprim-
 mum ruituræ, & penè collapsæ istius
 Domus limen ingressus est, protinus
 Aularum omnium nitidissima audit,
 & tanta venustate undequaque septa,
 ut domicilium dare *Fori* ipsi possit,
 si diutius illic egerit, vixerit, & phi-
 losophatus fuerit *Buddenus*. Quomo-
 dō præterire possum, quòd cum vix
 ulla pars temporis negotiis publicis
 vacua esset, subtraxit tamen negotiis
 quam impenderet scriptis; & nè fru-
 ctum à solo Jurisprudentiæ auditu
 expectarent studiosi; *Aerodii* libel-
 lum *Gallicè* excusum, vir juventuti
 informandæ natus, Patrio sermone
 cuius reddidit familiarem. Quid di-
 cam de *παλαιοις* munificentissimi
Wainfleti? in qua scribenda suam
 quòque conscripsit *ταχύνει*, & Colle-
 giorum Alumniis (sequar verba *Pla-*
tonici

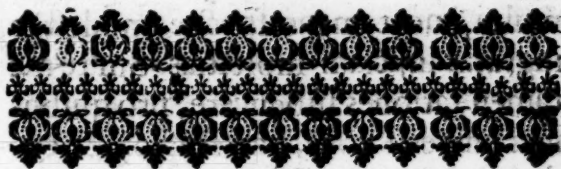
*sonici Oratoris vestri, quem munere
repræsentato) exprobrare videtur lau-
dabile illud Clarissimi Buddeni factum,
quòd celeberrimorum Fundatorum be-
neficiis frui malunt, quàm eorum facta
insignia, Et quantivis pretii historiar
piè posteris commendare. Cum itaque
multorum labores ipse unus exantlâ-
rit, & in nostram salutem non solum
operæ, sed vitæ prodigus fuerit, mini-
mè mirandum est, si illo defuncto va-
letudinaria sit Academia, ac si ad ta-
bem paulatim eat. Quis enim *Hercu-
les* Juridicum hoc forum fulcire valet?
Quis tantis est cervicibus, quem non
totum deprimet, & obruet mole suâ?
Non capiunt angustix pectoris cu-
jussibet, non recipit egestas animi,
non sustinet infirmitas ingenii tanti
prædecessoris personam, tam gravem,
tam severam. Resurgat oportet, &
iterum exorietur *Cadaver* illud, aut
vix ac nè vix quidem exurget *Maje-
stas* hujus loci. Credite solummodò
hanc *Umbram* comitari Jurispruden-
tiam, quia pristinam Dignitatem ad
amissim*

amissim tueri desperat in ullo post
Buddenum. Sed nè Injuria afficiam sa-
 cros hosce Manes, desinam coarctare
 famam, & angustiis oratiunculæ
 tantum non extempore fusæ strangu-
 lare. Vestrum, vestrum est, *Academi-
 ci*, Reliquias, clarasque corporis exu-
 vias marmoreo Cippo condere, &
 memoriam *Annalibus* dignam solen-
 ni Anniversario celebrare, ut neque
 dignitas, neque *Eternitas* tantæ vir-
 tuti desit. Attollite, & circumferte
 ossa,

(tenerè

Ut cineres tota spargantur in urbes
Uno non debet Gloria tanta loco.

O R A T I O

Oratio habita à R. G. in Capella

R. H. Sept. Westmonast. Novemb.

II^{mo}, 1640. Cum Convocationis

Nomine Doctorem RICHARDUM

STUART, Decanum Cicestren-

sem, presentaret venerando

Episcoporum Senatui, ut admitta-

tur ad Munus

Prolocutoris.

NON est mihi difficilis pero-
randi locus, (*Patres Con-*
scripti) cum tam foecun-
dum Inventionis eruditæ
Argumentum in oculis, & in ma-
nu feram. At è Cunis studiorum a-
bundè novi, Illi perindè esse in scopu-
lis, ac in propriis obhærere Encomiis.

Quo-

Quocirca consultò prætergredior multa, nè tam perspectæ modestiæ ingratas injiciam molestias. Sinite me tamen rationes subducere, pro quibus unâ universi voce, pari studio, & eadem mente, non Juniori alicui Magistrellulo, nimis citò à Scholastico pulvere dimisso, sed huic viro, verè magno, honorificam *Syndici* Spartam enucleato judicio demandarunt.

Cùm nuperrimè negotiosissimi Muneris, quo vestro Candore iterum functurus est, primas solvisset anchoras, votorum vela, ceu Favonius aliquis foelici implevit auspicio, vestræ expectationis ponderi non succubuit, sed solidam inde laudem reportavit. Quæ auguria ad opimam spem vergunt, ratem nostram, talis *Palinuri* præsidio, in procellis, & fluctibus tempestatum, quibus undique conflamur, ægrè admodùm subire naufragium. In tanto Animorum motu, & perturbatione, nostrâ refert Causarum asciscere Patronum, qui eâ vi mentis pollet, ut fortiter laturus sit, quic-

quicquid venerabilis iste Confessus
inædificare voluerit illius humeris.
Planè confidimus hunc esse *Atlanti-*
tem, qui ad quodvis opus tollendum
vires fortitus est idoneas. Ut hodiè
mores sunt, aliquantulum Scenæ, &
populo inserviendum est, qui publici
Juris Defensorem tam è loco, & sub-
sellii metiri solet, quàm ab interio-
ribus Animi, & Doctrinæ dotibus.
Rectè igitur cecidit, quòd Advocat-
tum nacti sumus dignum meritis, præ-
validum gratiâ, & famâ floren-
tem apud primariam Nobilitatem.
Non fugit sagacitatem vestram
in Consiliis vobiscum conferen-
dis tali opus esse, qui aptâ, & diluci-
dâ rerum explanatione satis expedite
explicet, quæ sentit, respondeat ad
omnia quæ urgentur, quamvis subito,
ne inopia verborum enervet vires ra-
tionum. Quâ laude nemini cedit *Hic*
egregiè doctus; quippe penitus habe-
mus exploratum, callere Illum Ar-
tem judicandi cum Dialecticis, Elo-
quendi cum Rhetoricis. Si res stricti-

us

ùs attingenda sit, concisis astringat
 conclusiunculis; Longiores explica-
 tus postulet, continuâ prosequatur
 oratione. Synodo novissimâ curæ, &
 sollicitudines vestræ hùc spectârunt
 omnes, ut veritas, & pax indissolubi-
 li nexu, & connubio jungatur stabili.
 At non tam præclarè agitur cum re-
 bus humanis, ut optima quæque pla-
 ceant pluribus. Dolens dico, *plus præ-*
judicata valet opinio, quàm vera ratio,
 quæ non minima est fundi nostri ca-
 lamitas. Nescio quod malignum Sy-
 dus optimè consulta, & ab integerri-
 mo affectu concepta in sinistram tor-
 quet interpretationem. Passim prosi-
 liunt morosi, qui oculis intendunt
 litem, apices verborum arrodunt, le-
 viuscula, &c. exagitant, ac si præsti-
 giarum more caliginem ob oculos of-
 fundant, & monstra obtrudant pro
 veris. Nec hic gradum sistit ærugo,
 nigræque succus loliginis: Posteriori-
 bus hisce Comitibus, Re vix peractâ,
 processit in medium sacer, & horribi-
 lis liber, putens spurcitie, & procaci-
 tate.

Proh

Proh Superos! *in quæ reservamur tempora?* Tenebricosus Rabula, impurus Furcifer, veram Integritatis speciem, Eminentiâ Muneris Decus totius Senatûs, nunquam sine honore nominandum, petulantia diâteriorum nominatim, sine Jussu, ne quidem permissu perstringit, maledictis proscindit, & ut aurum subæratum sceleratè proscribit.

Quæ omnia licèt istiusmodi sunt ut risum, non bilem moveant haud iniquo rerum æstimatori, cùm *jejuna calumnia spiculum amittat sine vulneris suspicione*, & putida convicia nequaquam deterreant, aut retardent Cordatos à Constantiâ rectè faciendi; æquum tamen esse sentimus hunc adoptare vindicem, qui, quæ spectant ad famam, & existimationem infontis Causæ, fidentè dicat, inanes dubitationes tollat, & intemperantis Zeli turbellas componat, definitè omnia, & sigillatim indicando. Facile ariolari possumus sine Urinatore *Delio*, & ænigmatum Conjectore, quorum

B

sum

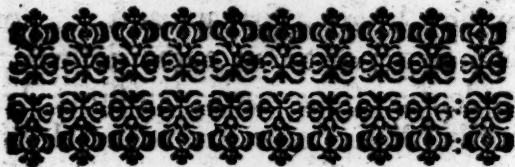
sum clamosa *Remi* turba, fæx *Quiritum*, pestiferis factionibus ebria, adversus Regimen Ecclesiasticum lymphato quodam impetu non ita pridem defæviret. Nam, quicumque tandem color obtenditur, intima pellucet causa: Sperant nimirum viles imperitæ plebeculæ quisquiliæ, amplissimi Ordinis autoritate sublatâ, licitum illis fore Schismata licentiùs alere, Ecclesias pro libitu suo diripere, in Ritus, & Ceremonias licentiùs involare, Clerumque bonis, & honoribus exuere.

Hoc Ithacus velit, & magno mercen-
(tur Atrida.

Nemo hiantibus istis Corvis os obstruat accuratiùs, secus opinantes ad sanam mentem redigat molliùs, quàm Iste Insignis *Propugnator* noster, nisi fortè *Liventem* Deam placari velint *virtute relictâ*. Quòd si miselli homunciones adeò obfirmato sint ingenio, ut *Suada* medulla non persuadeat, etiamsi persuaserit, nobis tamen religio est vestris insistere vestigiis.

stigiis. Etenim Confratrum meorum nomine liberè affirmare ausim, nos Scita nuper edita, ut pura, defæcata, prudentiæ, sinceritatis plenissima, Articulis, & Ecclesiæ Anglicanæ Institutis ad amussim conformiâ, intrepidos complecti. *Intrepidus dico? O inertiam vocabuli!* Ovantes dicerem, ut erectos, & infractos decet animos. Sed quid detineo spectatissimam coronam manipulo, & racemo, cùm propè sit messis, & vindemia? *Quicquid rivulus confert ad fontem, stellula ad solem,* omne erit intra dignitatem. Itaq; nè limatæ orationis cursum ineptè videar intercidere, manum pono è tabulâ, ad Altare confugiens Regii Psalmistæ precibus,

Exurgat Deus, & Inimici ejus dissipentur.

*De salvo, & incolumi Regis CA-
 ROLI Reditu ad Oxonium ab
 aspera Martis Pugna circa Collem,
 Edge-Hill, vocatum, in ampliori
 Aedis Christi Area, Gratalatio.
 Octob. 29. 1642.*

DA B I S veniam, Regum Au-
 gustissimæ, si deplorata, &
 propè expirans Academia vix
 erigat oculos præ dolore madidos,
 præ pudore solo defixos, ad *Sereni-
 tatis* Vestræ lucem intuendam. Proh
 Fidem! Undique prorumpit imma-
 nis belli intestini furor, passim
 irrepunt vafra, & perfida ingenia,
 adeò ut de salute vestra simus
 solliciti etiam dum loquimur. A-
 ciem instruere in tutelam nec penes
 Aca-

Academicos, nec fas: imò eò res delapsa est, ut nobis inermibus planè religio sit, circumforaneo cuilibet scario cædem minitanti inultas præbere cervices: Ac si non vivatur in Regno *CAROLINO*, sed (quod intimè in votis est scelere, & egestate perditis) in magno quodam Latrocinio. Præstò tamen est *Legio Fulminatrix*, nimirum densa *Precum*, & *Lachrymarum* agmina, quæ contra, nec mare, nec tellus, nec conjuratæ Inferorum portæ attollent cristas. Hæ sunt machinæ *Academica*, hæc propugnacula, & munimenta *Ecclesiæ* proincolumitate Vestra. Adest etiam in procinctu tota *Stagirita* cohors, *Grex Aristotelicus*, qui non solum *Intentionali* conceptuum obsequio, sed omni *Rerum* conamine, & totis *Prædicamentorum Classibus* Tuam colit Majestatem. Nec immerito: Quicquid enim Tibi evenit, nostrum est, participamus dolores æquè ac gaudia. Si magno conatui alma pax arriserit, agimus triumphum;

sin inauspicatiùs (quòd absit) succe-
 dant omnia, res ad manticam venit,
 actum est de doctrinæ incrementis, &
 universo *Musarum* populo. Quocirca
 cum prelii nuperrimi constans fama
 increbuisse (in quo satis patuit quan-
 tam animi celsitatem gereret pectus
 vestrum mansuetum, & generosum)
 contrahebantur animi in singultus, &
 suspiria, nec quidquam nobis since-
 rum, & firmum supererat præter *Vo-
tum*. Totos artus invasit tremor, nè
 spectatissimam *Personam* vestram, ar-
 dentem, & alacrem in *arena* confi-
 stentem, Alterum latus Principe *CA-
ROLO* stipante, Alterum *Duce Ebo-
racensi*, nequissimus quispiam Infidi-
 ator in extremum induceret discrimen.
 Nunc autem, *Majestate* Vestrâ
 salvâ visâ, in liberiores expatiamur
 gratulationes: quippe quò magis sol-
 liciti fuimus ex tuo periculo, eò fusti-
 us lætatur tuâ salute, & sic ipso fru-
 imur moerore. Quàm suspicimus af-
 fectus Vestri fidem! Quàm agnoscimus
 indefessam indulgentiæ pertinaciam!

ciam! Satis mirari non possumus fa-
voris Vestri statas vices. Alii eâdem
aurâ, quâ spem erigunt, destruunt;
Tu is es, qui, quod dicis, statuis, &
superni *Moderatoris* exemplo, atque
auxilio, dicendo facis. Officiosi isti-
us gaudii pensum imperavit mihi com-
munis *Salutantium* turba, quâ disten-
ta fervent atria: aliquam etiam religi-
osæ mentis victimam immolare iussit
privatæ observantiæ conscientia. Si-
quidem in isto rerum turbine placuit
Candori Vestro me perturbatum, &
in latibulis abditum extrahere in lu-
cem, & solem spectandæ vestræ *Cli-
entela*. Expensâ tituli dignitate, in-
dies crescentia procudam officia, &
nostrum perenne obsequium, nec
moram agnoscet, nec terminum. Non
est instituti nostri orationis cursum
productiori filo extendere. Brevitas
semper grata, in hisce difficultatibus
necessaria; supersedebo itaque Rhe-
toricari, & quod nostri muneris est,
Oratoris sancti partes agam.

*Crescat Imperii Vestri Majestas, au-
geatur*

geatur magnifica Regia stirpis gloria,
 secundo semper veharīs flatus,
 Agri, Urbes, singula ditionis Vestrae
 ora, ac anguli deponant similitates,
 & in veterem coëant reverentiam:
 Germinet fides altis radicibus, existimatio foris, Pax Reipublica, &
 opulenta serenitas coalescant, ac, ut
 verbo complectar omnia,

Serus in Coelum redeas, diūque
 Lætus intersis Populo Britāno.

Sic Acad. Oxon. nomine peroravit

RICHARDUS GARDINER,

Ex Æde Christi.

Oratiuncula præluforia, pri-

ori Editione omiffa, in subsidium admo-
dum Reverendi viri, Domini Doctoris
DUPPA, Acad. Oxon. Procancelarii
composita, A.D. - 32. cum valetudine
adea incommoda laboraret, ut Comitibus
more solito Terminum imponendi pla-
nè expes effet; at fausto sydere ali-
quantulum convalescens proprii
muneris implevit partes,

meq; ingrato levavit.

Lubens equidem in ipfis dicen-
di primordiis Rancum, & o-
minosum illud concludere exau-
dio; nam quid inanium verborum lu-
dibrio distenderem periodum? videor
mihi murmura literatæ huiusce Coro-

ronæ persentiscere, imò totius theatri
 ora, vultusque de Comitiorum solen-
 nitate, & pompa *Conclamatum est* pro-
 nunciant. Nec immeritò: salutare hu-
 jus loci Sydus, coelo, & terrâ conspi-
 rantibus, se subduxit, ac vos in tene-
 bris reliquit. Et num ex caduca qua-
 dam stellula exoritur sol, aut ex
 deficiente rivulo dimanet fons? In
 hac communi orbitate nostra parietes
 luctum induant, subsellia ista non
 peristromata, & Aulæa exornent,
 potius pullo & lugubri panno sint
 instrata, mei, vestriq; doloris Indices.
 Satis imprecari non possumus Comi-
 tiali isti morbo, qui talis magistratus
 serenitatem nobis invidet. Si ex Fri-
 gore, ut conjiciunt, sit ortus, quomo-
 dò illius corpus invasit, cujus ingeni-
 um adeò fervidum? Gratulor tamen
 vobis, meæq; imbecillitati, limites,
 & cancellos mihi esse præfixos. Præ
 manibus habeo characterem istius
 orationis, quam infirmus Vicecancel-
 larius haud infirmè composuit, sed
 acri, & vivido mentis vigore. Habeo

Characterem,

Charactèrem, utinam haberem Genium, ut ita cum supra rem non possem dicere, non dicam infra. Provincià istam exercitatissimis ingeniis formidandam, ex præcipiti, & tumultuariò inire fatali cogor necessitate, ne cominùs, eminùs pessimè audiam, si ansam testandæ observantiæ in virum optimè de me meritum nefario quodam pudore, & scelerata negligentia in tantis angustiis præterirem.

Non Artis, sed pietatis specimèn edo; vox sum, præterea nihil; non ingenii, sed memoriæ periculum facio; haud compono, sed recito. Ingredior itaq; in orationem limatam, pondere suo numerosam: Vereor tamen ne per cœnosum nostri sermonis alveum labem contrahat, & ita defæcatus apparatus vertatur in squalorem. At nō deerit, uti spero, argumentum veniæ, mœror enim, quem ex Illius luctuosa concipio absentia verborum flumen obstruit. Vos interim (Auditores) in tam cari capitis reverentiam æquis auribus, animisq; favete mihi pro virili recitanti. * * * * *

ART·BAC.

ex

ÆDE CHRISTI,

OXON.

PROGYMNASMATA.

OXONIÆ,

Excudebat H. H. Academia Typographus,

Impensis R. DAVIS. 1657.

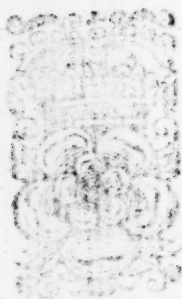
AKT. BAC

OX

THE CHURCH

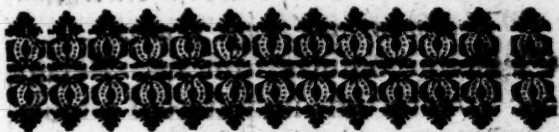
MOXO

ТАТМЗАНМУДОО

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Impresso A. D. 1877

*Quid times? Cæsarem
vebis.*

EN contra Cæsarem numerosam
Olympi cohortem jaculantem
Iras; En Cæsarem fragoribus
Coeli terminos, Phreneticis Septen-
trionum filius leges, & vel ipsi Deo-
rum Senatui compedes imponentem.
Frustra immugit Oceanus, aut inhor-
ret. Ipumantium undarum globus;
frustra armatas Hyemes effudit Æo-
lus, aut luctantes flaverunt venti, nisi
languentia forsan sua ostenderent
suspiria, Cæsarisq; Triumphum.
Quid est (O Amyclas) cur desponde-
res animum? Quid est, quod Echini
instar Adriatici horres capillis?
Numquid crispatae terrent undæ, aut
cataractæ Coeli perstringunt animum.

Proh

Proh Infoelicē! *Causa haec est sola timoris
Vectorem non nōsse Tuum.* —

Cæsarem consulas, qui nec Pelagi,
nec ventorum iniquitatem timuit;
Cæsarem, qui invito Neptuno Ocea-
num subdidit, & rugosa dissolvit nu-
bila. Cujus Numini debetur quòd
stellata Jovis sacra non occasum
patiuntur simul & fatum. Infremuit
mare confiteor, adeoque militat Æ-
ther, ut fulgure reddi videatur Dies,
totidemq; Tibi apparent mortes,
quot insurgunt fluctus. Esto! sed qua-
lem tibi securitatem inanes pollicen-
tur Questus? numquid Cæsar etiam
conjuratis ventis cedere coactus?
numquid adeò Impotentes esse po-
terint, ut nec jubenti Cæsaris nutui,
nec horrori Nominis obsequium præ-
stent? Ideò, fateor, Pinum istam lu-
dibrium Pelagi fuisse aliquantisper
passus sum, tandem ut ostenderem
Divos in Ipsos non Jovis tantum, sed
& Cæsaris Imperium esse. Adeò to-
tum spirant præcordia Deum ut tre-
pidas undas, nigròsque ventos vulta

com-

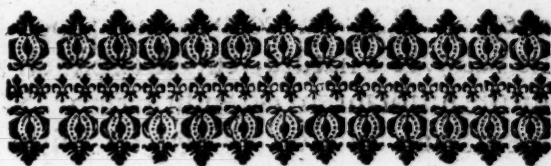
composuerim, & cùm ab ore meo audiretur fremitus, Axis ipse strepitum senserit, universaq; mundi machina contremuerit, tanquam ipsis sedibus statim revellenda. Nec enim tantùm in dominium terrarum orbis Natus fui, sed nudum Cæsaris nomen commune sonavit Diis superis, & Imis Numen. Scilicet mihi parum esset in homines regnare, nisi & ipsa Numina vernarum numero haberem. Quid enim aliàs (præ metu conspiranti Jove) confestim filet Æquor? aut quid reciprocantes sub pondere meo gemuerunt fluctus? Sceptrum certè comitatur Divinitas, factâque nostra residentem intra pectus Deum expriment. Perares itaq; (O Amyclas) Oceani sulcos, & si tumentes undæ Soli tenebras, & Tibi naufragium minitentur, à fluctu defendet *Onus*. Perares (Inquam) & si Hesperiam Tibi buccatus negaverit Æolus, qui *Æolum* pro *fistulatore* tantùm habui, dabo *Cæsar*. Aut si quis fortè fortuito ipso major Cæsare Cælum incoheret, crede,

Crede, nostra adeò anticipavit vota,
ut nobis reticentibus annuerit semper.
Meritò (fateor) demitteres animum,
si *Cæsar* in discrimen adduceretur;
Cæsare enim fluctibus sepulto,
etiam aureum hoc seculum immaturâ
clauderetur Periodo, atrumq; rebus
revocaretur Chaos. Sed perpende
tecum paulisper, qualem & cuius fortunam
vehis naviculâ. Ipse Oceanus
classium mearum memor, (quæ altera
quasi in Ipso insula fuere) sub cymbâ,
Me pondere, olim contremuit meâ,
& jam nunc strepitus, quem tu tempestatem
interpretaris, gemitus Maris est;
Non enim sine labore ventorum
ferri potuit tantum pondus. Nec hoc
tamen Fatis, Astris, & istiusmodi fabulis
imputandum est, quæ grande aliquid
præ se ferunt, & superciliosum nihil,
sed Cæsaris Numini, Cæsaris, Qui
Astra gerit Gladio, & sub pedibus
ponit fata rapacia. Nemo Augures,
Aruspices, & huiusmodi Aniles
ineptias frequentius contempsit, nec
tamen quispiam bella foelicius gessit.

Nulla

Nulla viscera ego pro secundo certaminis eventu scrutatus sum nisi Hostium, quasi non ad Hominum tantum sed ad Fatorum interitum natus fuisssem. Quoties enim vacillantem belli fortunam (etiam adversis fatis) divino animi ardore restitui? & quod non ausa est finxisse Antiquitas ferro meo peractum reddidi. Et quorsum (quæso) hæc omnia? nimirum, ut totius terrarum orbis *Imperator* Oceani fluctibus submergerer; & qui fata subjugavi, *Neptuno* succumberem? Pone istos (hominum timidissime) foemineos metus; pone (Præsenti Numine) istas Mortalium querelas. Ipse ego sum, qui procellis leges præscribo, qui ventos pro arbitrio sedare, imò, quod majus est, qui fluctus æstuantes calcare novi, & contemnere; Dum quò altiùs assurgunt isti, eò propiùs Caput nostrum ad diu expectatum regnum, Cœlum attollunt. Quin & Dii ipsi Nos incolumes servabunt, ut & Seipsos securos præstent. Nos enim, si fieri posset ut undis in prædam

dam dederemur, exutâ statim mortalitate emeritam diu tandem vindicamus Apotheosin. Hoc Superis probè notum est Cæsarem nec in coelis Priorem passurum esse nec Parem. Quid tremit itaq; inconsultissimus Amyclas? adversas procellas timet? Cæsarem cogitet, & pellet metus. Ipse tibi Naclerus, lintea, ventus, & omnia futurus est. Nemo enim grande illud Nomen secum repetens de successu vel dubitavit unquam. Imò adeò abundè sufficit ad victoriam nominâsse Cæsarem, ut Ipse vos (Liberatissimi Judices) jam mihi propitios futuros polliceri ausus fuerim. Suffragia enim, quæ mihi rudi Oratorculo facillè negaturi eratis, dudum scio impetravit Cæsar.

*Mallem Argus esse, quàm
Polyphemus.*

QUòd denso ocalorum cingor
stipatu, quòd vos (societatis
hujus Centumviri) tanquam
Argi corpus, bis tamen centum ocu-
lis respersum, intueor, videor equidē
à confluxu vestro non à fabularum
commentis hausisse argumentum.
Quin ex insipientibus Vestrū pu-
pillis intromissa mei imago relucet,
intra & singulos ocellos receptus il-
linc peroro, próque Argo vester om-
nis Oculus rhetoricatur. Nolite super-
foetantem putare naturam, quæ velut
fenestras appendens membris centena
lumina corpori uni ingessit: non potu-
it illa in formandis oculis cæcutire,
nec

nec in creando tot luminum opificio
deestare. Quid ni corpus undiq; ocu-
lis vallaverit natura, cui stragem un-
dique insidiantem ostendit fatum? Si
membrum quodvis vulneri excipien-
do pateſcat, carere non debuit eo, quo
ſe præmuniat, ſpeculatore oculo.
Adde quòd foecundo exortu paſſim
per corpus partes nonnullæ excres-
cunt, quæ licet putredine ſolâ naſcan-
tur, deformi tamen varietate pulchri-
tudinem exornant Univerſi. Quis ca-
pillorum ſylvam innumeram hinc,
illinc fruticantem dinumeret? Quis
unguium ignoret foecunditatem? Ex-
cinde, amputa, uſque numeroſiore
fato hæ fæces ingeminantur, & opes
ex damno ferunt. Numquid itaque
hæc inutilis partium luxuries permit-
tatur in corpore, multiplicari verò
non debet venuſtas Oculorum, qui
tametsi nullum in uſum naſcerentur;
naſci tamen debuerant ut ſpectentur,
Oculusq; ipſe foret ſpectaculum ma-
jus. Si tunicarum tenue artificium
explores, vix Intellectûs aciem exi-
ſtimes

stimes subtiliorem: si orbiculos motu
pernici circumactos perlustres, putes
Intelligentias insidere oculo, soloque
conceptu agi pupillam. Illic exiles ve-
næ tam affabri nodo texuntur, ut re-
rum occurrentes ideas irretiant, sicut
muscas aranea solet. Non licet peni-
torem scrutari Oculum, qui se quasi
subducit ex Oculis, tenebrisq; misce-
tur, nec potest videri illud, quo tamen
omnia videmus. Quali itaq; ornatu
corpus vestirent ingeminatæ hæ par-
tes, quæ vel singulæ toti membrorū
præfulgent compagi? Fieri non po-
test ornatior fabrica, quàm Argi illa,
tot velut syderibus conspersa; in cu-
jus natalem non stella una, non unus
Planeta, sed cœlorum universa lumi-
na quasi confluxerunt. Profectò non
faciei tantum, sed cuivis membro po-
test servire Oculus. Etenim quàm
certo ictu feriret metam oculata dex-
tra, quando sagitta trajiciatur ab ipso
oculo, qui dirigit? Quàm brevis foret
scientiæ perdiscendæ labor, si digiti
volventes paginam simul fungantur
officio

officio oculorum; & diviso opere membrum omne evadat lector. Quàm inoffenso itinere proficiſcantur pedes, ſi innatam ſibi lucernam circumgerant. Vellem ego Thoraci lumina apponi, ut non cæco ampliùs impulſu feratur appetitus, nec ductu longo fluentes ex corde lachrymæ quaſi trahant ad Oculum, ſed ex fonte eodem unà & illæ, & Dolor proſiliant. Vellem itidem humeris affigi oculos, ut in aliorum vitia non ulteriùs perſpicaces, videamus tandem Id manticæ, quod à tergo eſt. Si Regibus daretur optio, quis non maluerit Argus naſci, ut poſticas inſidias oculato præveniat occipite, & parte ex omni proſpiciens, fiat optimum rei publicæ lumen. Rectè igitur cùſtodiam cœli Janus poſſidet, Cerberùſque præmunit Orcum; non bino Janitoris oculo tuendos ſe demandant Dii ipſi, qui tamen penitus ſunt oculati, noſtriſque luminibus vident nos ipſos. Velitis vos (literarum pervigiles fures) Vos, quibus noctem à die ſola lucerna diſcriminat,

minat, velitis (inquam) permultis oculorum paribus luxuriare, ut relanguentes alteros quies alterna sopiat, perennésque vigilias transigatis sine collyrio convalescentes. Nôstis quanta morborum copia duos infestat oculos irrequietos, qualis defluentia aquarum suffundit hos lucidos orbes, ipsósque visivos mergit humores, cogitúrque lumen diluvium pati.

Hinc lippientes tandem coempto artis oculo naturæ damna refarcitis; hinc ostendit imbelli senectus, semper ex eâ parte mortem quasi prævi-
am ferens, quàm minimè ad decurrendum vitæ curriculum oculi duo sufficiunt, miserè coacta nundinali vitro vitreum supplere alterum humorem, nasóq; apponit oculos, quos debuit natura apposuisse. Quis igitur ferat unum ex duobus oculum amputari, ubi bini senio languescentes, alteris indigeant oculis ut ipsi videant. Quis malit Polyphemus esse, cûjus deforme lumen tanquam spectrum extaret intuentem, & Cyclopi ipsius in-

C

formitatem

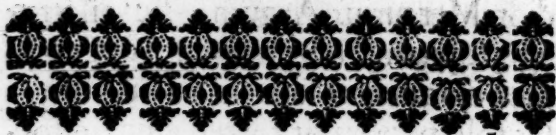
formitatem devenustat. Solis agnosco jubar unicum, quod radio fulgente stellas præfuset universas, & nimio die luces extinguit minores; at foecundus ille luminum fons sibimet sterilefcit, oculisque omnibus se oculum præbens, ipse nec videt, nec potest videri: neq; enim vastum spectandi organum, quo inhorruit Polyphemus, recipiendis rerum idolis aptum est. Quis Nasum Hujus oblongum, totâ facie majorem; quis Labra Alterius pendula, Auriculas asini, aut denique Oculos præferat bovinos? Præsertim ubi sola contractior acies meliùs collimat metam, & minori palpebræ vis inest acutior videndi. Certè Polyphemi Oculus visioni ineptus potiùs se Speculum aliis intuentibus præberet, quo Argus seipsum contemplatus videret quantum singuli Ipsius Oculi intra immane Alterius Lumen recepti toti Speculo prælucere. Atqui vereor ne pro Oculis perorans ego vos perspicaces nimium, vos nimium Argos inveniam (Auditores.) Expectare

Etare nolite ut quemadmodum facundior Mercurius Argum, sic disertus ego sopiam Polyphemum, quem tamen eloquentiâ satis instructus Ulysses solo perforavit torre; cujus effossum lumen, tanquam Lucerna hæc Extincta, (quod fatum orationi meæ deprecor) fætulentiùs expiravit.

C 2

Expectare jube.

NOvam vobis non expono crescendi methodum, quâ compēdioso saltu devoretis iter, quâ votorum tædia & cruciatus arrepta antevertant fastigia, quâ excogitetis simul & fruamini, satisq; ad dignitatem sit invenire quod placeat: sedatos volo animos, castigatos impetus, qui propositam Metæ spectantes gloriam, carceres, & primordia non indignentur, ut cunctantis fortunæ moras inter beneficia numeretis, & in aliquâ saltem foelicitatis portione ponatis illius apicem nondum attigisse. Subita, & statim tota voluptas aut repentino incurso imparatum obruit animum, aut pernici avolans fugâ solam brevis præsentiae tesseram relinquit

quit dolorem: Habeant infantiam suam, & Cunas Gaudia nostra, nuces & crepundia ostendant, ut minutiis hisce prælibata, & prodroma, quasi in germine solatio percepta irritent animum, & dulci tormento amabiles excitent cruciatus. Ubi sine incremento nascuntur adulti, ubi maturæ erumpunt, ubi lenta non veniunt, sed præcipitia ingruunt, fulminis instar ipsâ celeritate consternunt. Ferulâ nuper exemptis, & à Ludi-Magistro adhuc rubentibus, serica non indulget Academia insignia: Ludibria essent non præmia, luxus potius quàm honestamenta, si in ipso ingressu vix dum compositis induenda permitterentur: Lucubrandi dies, evigilandæ noctes, ferenda multa, agenda plura, ut ægrè tandem rogare liceat; adepto siquidem honori pretium facit Mora, & difficultas. Nescit sua commendare beneficia, qui sine procemio donat, qui supplicantem non patitur, qui festinâ liberalitate munus præcipitans secundas preces anticipat: Gratius est

quod inter manus dantis diu hæsit,
 quod vix extorquetur, quod reluctanter
 contractâ demittit, dextrâ tenax
 Patronus. Qui sine prævii examinis
 judicio inconsultè spargit, qui nullas
 facit roganti moras nisi dū donat, hoc
 facit ut prodigus potius audiat quàm
 Liberalis: Flexo supplicantis genu in-
 dignum videtur quod non anxius col-
 locat dominus, quod in transitu, sine
 curâ tanquam aliud agens incautè pro-
 jicit: Optimè dignitati suæ consulit
 Aula, ubi longum amplioris superbie
 panditur spectaculum, ubi preces tan-
 quam tessera militaris de aure ad au-
 rem traduntur, ubi sæpenumero ma-
 gni constat tandem negari, ubi dona-
 re arcanum est, & grande mysterium.
 Sed esto, facili benignitate primo ro-
 gatu monitus tantum annuat Patro-
 nus: Humanitatem fateor videmus
 obviam, at sedatum donandi judici-
 um prorsus desideramus; Infirmæ ro-
 gantis fronti simul & necessitati pro-
 bè consuluit, solennem tamen bene-
 ficii molem, augustum favoris pon-
 dus non intellexit.

Fidelia

Fidelia quippe & genuina magis ex arduis gaudia: quæ oscitanti sese in finum ingerit importuna foelicitas, familiari dignata hospitio, elanguente ut plurimum excipitur pectore, dum paulatim ex præsentia morosa irrepit nausea, & delicatum fastidium. Dic Amator, annon ardentiori deperis affectu, ubi oppositis foribus elusa sapius frustratur Cupido? Annon humanitatis partes inhospitalis præstet repulsa, ubi hoc ipsum invitat aliquando, Non admitti? Annon acrius animum prædatur, quæ contemnit, quæ procantis quæstus imperiosa averfatur protervia? Annon pares tendant illecebras, forma, & indignatio, fastus, & pulchritudo? Dic indulgens. Puerpera, annon Infantem, inter Cunas & Crepundia avidius oscularis? Annon arctius amplecteris ubi in incude positus matura nondum attigit profectus incrementa? Cum adhuc nescis an, fatis ita volentibus, illæ sceptro superbiant manus? Cum adhuc nescis, an puerilis vitta in Tya-

ræ decus, & astringentis fasciæ sordes in laxioris purpuræ splendorem destinatâ transeant majestate? Dic, Amice, chariôrne tibi Pilades tuus cum promissi fidem non coronat tempestivi reditûs foelicitas? Tunc opinor verè desideratur; defæcatus quippe piïssimi pectoris affectus se ostendit, ubi urgent pericula, ubi dubium, & suspensum torquet amittendi metus. Agricola intuemini, quàm sinceræ, quàm frequentes ejaculatur preces, cùm in foelices sepulti seminis proventus propitium exoret Numen! Quàm veras effundit Lachrymas, cùm in sitientis foli refrigerium pluvium deposcit Jovem! Quàm inficta emitit suspiria cum leves imploret Zephyros, mollesque ventos! Quàm pronus incurvatur, cum sæcunditate suâ oppressâ seges, veneranti & Ipse similis gravatum inclinet caput! Tam pertinacem cultum miramini? Adhuc expectat Agricola, adhuc benignioris Coeli clementiam immatura Ceres desiderat: At ubi jam tutâ messe referta

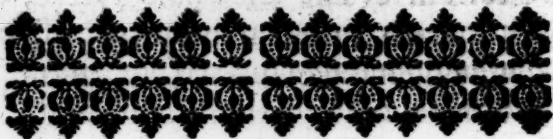
referta intumescunt horrea, ubi inimicam Nimborum non formidat rabiem, nec serenam Coeli sperat faciem; poscuntur Calices, pro lachrimis libantur vina, & anxii pectoris suspiriis lætioris culinæ succedunt fumi, eâdemque incuriâ in proximum annum falcem simul seponit, & religionem, tanquam exoratum Numen cum votis indulgisset & impietatem. Habent hoc omnia beneficia, sperata pios, accepta profanos efficiunt; Unica scilicet ingratitude causa est obtinuisse: Otiatur Gula ubi statim videt quicquid vincendum est: Tum suas strenuè agit partes cum præliminaris antecœnii illecebris exuscitatur: pleno adblanditur gaudio illa solum genialis Convivii pompa, quæ Coemædiæ similis interstitiis suis lassatam revocat Voluptatem, quæ ex morâ, & cunctatione duraturam magis accersit lætitiâ. Quæ Plebeis, obviisque quotidie parescunt oculis, securo negligentes transimus pede, tanquam vix otiosos transversi luminis rota-

tus mereantur ista, quæ semper possint videri. Inde Persæ Regem suum majori penè quàm solem ipsum cultu, & stupore venerantur, quòd mysterii instar vulgaris oculi contemnat audaciam, quòd nunquam nisi tecto prodeat Vultu, & tunc etiam cum videndum se præbeat, cerni non possit. Inde Oraculum civitatis Jurisconsulti domicilium est, quòd affectatâ solitudine, secreta, & recessus, tanquam antra, & Cortinam captantem dominum frigescens ad limen Cliens sine morâ non adeat; quòd post longam frigidi Jovis patientiam Mercurium hunc nec gratis detur salutare. Optimè famæ suæ consulit, qui conatus reprimat, qui exantlatos sudores in publicum emanare prohibet, qui tanquam Decumanum aliquod limationis ingenii Opus quotidie præparans, Columnis minitatur semper futurus Lector: Adeò quòd in fluminibus evenit, profundos ibi suspicamur Canales, ubi alti gurgitis periculum nullus proficitur strepitus: sic maximè

Orato.

Oratorium evadit aliquando tacere; multique eo solum nomine grandis scientiæ opinionem lucrati sunt, quod nihil unde innotescant præstiterint: Dum intumescunt Montes, dum par- turiant, aliquod ipsis simile magnum & stupendum suspicamur (adeo mi- raculi specimen penè induit quod ex- pectatur) partum tamen tanto undi- que hiatu captatum, risu & contemp- tu excipimus. At Ego, dum vos vi- rium vestrarum famam apud alios re- tinere, domi meas (fateor quàm nul- læ sint) ostendi, quas ut ampliori argumento ulterius non prodam, in posterum jubeo expectare..

Zaleucus;

*Zaleucus, cùm Filio adul-
tero unum eruit Oculum,
sibi alterum, Legi suæ
Non satisfacit.*

VEREOR, Auditores, nè te-
neris auribus paterna nimis ad-
blandiatur mansuetudo, nè vel
eodem æstimetis animo Damnandum
mox Oratorem vestrum, (laturum
utique de ipso Iudice Judicium,) quo
& patrem Absolvendum. Indulgen-
dum est utcunque suas Genitori, ve-
stras & vobis etiam Fibras, debue-
rat tamen, si non aliud, certè vel ni-
mius æstuantium affectuum ardor pe-
tulant. Juvenis oculos abstulisse.
De sacris adeò venerandisque descen-
dunt

dunt Amor, Lenitasque primordiis,
ut facinus arbitrentur, piâ licet crudelitate, extirpandum. Severissima quidem Lex est, potest tamen enorme scelus inhibendo & Amoris aliquid præstare ipsissima severitas. Misereretur equidem senectutis miserrimæ, blandirer senis calamitatibus, quòd grave foret Filium exoculâsse, nisi gravius audiret turpioris Impietatis fecisse gratiam. Mollitie parentum quoddam gloriosius, altiusque Zaleuco peragendum, nec proli suæ, suisque visceribus flagitio patrocinandum tutelari. Meritò nimium de progenie suâ existimat, quem innatæ teneritudinis potentior Suada, quem secretioris virtutis illecebræ non intellecto subjugant triumpho. Scelus quidem est odisse sobolem; Amor iste vel ipso majus Odio Scelus est. Quiesce paulisper paterni fervoris importune impetus: recedite Natura, Sanguis, Pietas, arescentibus exhaustum reliquiis lachrymarum: vosque suaves Liberorum Affatus, querimonia,

rimoniæ, trepida suspiria, palpitantes anhelitus, filete. Moderanti factes, Magistratum obeunti paternus in Exilium mittatur animus. Oblivione sacrâ subeunte amica pereant Nomina propinquorum, nec in præfidium Culpæ Natura vocetur. Cæterum excogitavi, inquit, Quemadmodum & Legi meæ satisfaciam, & Civitati; unius pœnas in utrumque diffundam; Filium, Sanguinis, atque Animæ portionem, meo vulnere castigabo. Imò verò non sic Legi satisfacis, non civitati, sic illudis Ingenioso supplicii commento, ipsis etiam palpum obtrudens, totis licet in spectraculum effusis, Locrensisibus. Dum sententiam profers ambiguum, bifidamque, nec unam in unâ, patietur filius pœnam omninò collusoriam, asperiores tantum supplicii dimidiati veniam. Non hoc punire est, sed severius aliquantulum Remittere, & expectantibus (qui charos suorum oculos olim extinctos videre) jus fasque parentibus, ipse pendulo suspensus

sus æquilibrium, dubius an pater audires, an Civis. Jactare potes Populo, punivisse, Filio, te condonasse. Egregium tu quidem patriæ Majestatis officium præstas ! Adeone verò te sustines è sacrosancto proturbari Tribunali Lenocinantibus paternæ facilitatis illecebris ? Strictius, acriusque in delicta quasi Consanguinea animadvertendum. Agè, Pater, vocat te fama, increpa rumorem, & susurros Locrensum, depone, Zaleuce, depone privatum, teipsum exue, Filius ille, quia tuus est, non est Tuus, ipsa tibi non præsidio, sed damno proximitas, rebusque in diversa coactis, servandum probas Adulteri Lumen quod non meruerit servari. Ambigamus exinde magis Filius, an pater Improbus ; Improba sanè patris vel Pietas illa, quæ Locrensis suis non impendet nocentia filii Lumina. Noli tamen, rogamus, tanto frænâ furori remittere, ut teipsum lucē videres, nisi quæ sunt in filii mores jamdiu Libranda tela in tuam amentiam

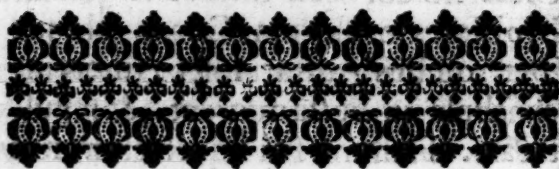
am retorqueas. Nihil in patre cæcum
volumus præter Affectum paternum.
Quid juvat teipsum excæcasse, Nisi
tutus ille dolor succedaneus, vicarius
sanguis, in ipsius tormenta cederet,
& cruciatus? Percutiaturo ideo natus:
solennior mos est clausisse natorum
Lumina malè feriata. Ausim dicere,
temerata facies vel ex horrido specio-
sum assumet decorem, suis splendo-
rem de tenebris mutuabitur. Qualis
clementia est perituro parcere oculo,
ut in Conclavi, & Gynæceo fusos
tractantes videat, ad acūs remolles-
cat, & Calamistra. Et quid, precor,
amplius admiserit, cū vel Geminos
nuper orbes hispidus superciliorum
coronaverit arcus? sortitur & adhuc
fidum satis nequitiarum Consiliarium,
Ignēā fruitur solitarii Luminis Indo-
le in Antro suo vigiles peragentis tur-
pissimi criminis excubias. En agilem
usque vigorem! En vegetam aciem!
unāque sublascevit oculi flammam
funeftiorem in vultu toto rutilantem
simul, & procatricem, præudentem
sceleri,

sceleri, & perpetrantem, mortuas
Hymenæi Faces accendentem pari-
ter, ac penitissima cordis, medulla-
rumque secreta depopulantem! Ig-
nes intueamini obliquato, & amato-
rio tremore circinantes, Imò in uno
illo oculo, vel mille luxuriantur A-
dulteria. Dulcium credatis vel Tha-
lamum amorum non alibi mollius
quàm sub Nativâ unius palpebræ
Cortinâ recumbentium. Sidera sunt
Oculi adeò verè Gemella, ut uno e-
ruto, & Occidente, è Fratribus alter
alterius vires colligat, geratque Pro-
vinciam. Oculatum ideò, Pater, fi-
lium habes, sed & Caligantem, cæ-
cutientemque, & si non Cassum Lu-
mine, captum tamen, ideòque im-
pingentem, quòd non visu destitua-
tur. Furorum fomite laborat, Ocu-
lo, non Itineris, sed errorum Duce
temerario, Omnique cæcitate mo-
lestiore. Adeò leve utique Lucis,
& Diei damnum est, ut quotidie pa-
tiamur, nobis inter Somnum, & Vi-
gilias nosmet partientibus. Ipsæque
Temporum

temporuna vices è suâ etiam Lege,
luce solent alternatim viduari. Cœ-
lorum fulgentium veneranda Facies
tanquam laxiori nigræ Cæcitatis si-
mulachro, stagnantibus Nebulis, &
umbrosâ involvitur opacitate. Adeò
ex parte sui vel Cæcam esse naturam
advertamus. Imò hoc unum restat
tibi, infelix adhuc Juvenis, malè mo-
lestum, quòd nondum videre desisti,
nondum obcæcatur inverecundus
(pudet dicere) Zaleuci filius. Quid
enim visurus es? Tuum in ore pa-
terno vulnus, crimen tuum: stigma-
ta visurus eò graviora, eò infami ma-
gis exarata caractere, quòd non ali-
eno duntaxat, sed & tuo conspectui
absque omni patebunt nisi nativo spe-
culo. Ex hoc tempore quàm inno-
cuis potes paternum vultum interro-
gare. En omnia exigunt non unum
Juvenis, sed & alterum Oculum! Ef-
fodiatur ideò scelerum artifex ille,
animique Leno, conscius adeò ut æ-
grè se sedibus retineat suis nictanti
circumrotatus mobilitate. Eâdem
exeat

exeat libido, quâ intraverit Januâ. Molliores oculorum Cunæ, illâque ipsa, quibus Agitari solet Amor, incunabula in busta migrent, & sepulturam. Flammâ suâ liquefactum, suis tædis lustratum oculum litemus Vestæ, pudicitiaë victimam. Quid si tristitia cadentium lachrymarum fluentâ, fætus effusi cruoris Imbres cognata concomitentur lumina, Hâc tandem ratione purpuratæ genæ discant erubuisse? Et ut corruptela omnis per uda guttatim effluat stillicidia, Efflendus est & sodalis scelerum oculus. Suam licet exinde amplectatur Juvenis, sed sub Nube, Deam; Animati Globi & altera etiam verisanda plaga fidei Indagine. Hærentes in vacuo vindices manus non nisi cavos recessus, inanes sinus relinquunt latebrasque, ut cum vacuis mox orbitibus lucidum Coeli Oculum lustrare conetur, perpetuis tenebris cooperta Facies Noctem experiatur, sibi velamen hætenus, & operculum, suisque demum non indignum Flagitiis.

Protinus

Protinus ad censum; de moribus ultima fiet Quæstio.

NE mihi vitio vertatur (Auditores) si beneficia vestra viscata esse dixero, fortunæque irretientis non tam munera, quàm infidias. Haud Ostracismo digni, qui fictilibus usi sunt, sed argenteis. Cavete vobis, qui impallescit Chartis, qui plus olei, quàm vini absumentis, qui adeò rimamini naturæ viscera, quasi Illi à secretis futuri. Cavete, inquam, nè Philosophorum Lapidem invenisse audiat: neque enim virtutem ipsam aureo caractere insignitam patitur cæcutiens Quiritum metus. Rutilus auri splendor est, per quem tantæ indies, & tam occultæ
patescunt

patescunt machinationes. Scilicet jam tandem oculata est justitia, sed malè oculata, sed lippa; Corpora non sentit nisi aliquantulum luminosa fuerint, & irradiantia. Nigrantes vitæ labes, caliginosam vitiorum sentinam nunquam cernit, nunquam animadvertit, nisi fortè candidi, fulvique metalli quasi illuminetur radiis, & fulgore. — Quantum quisque sua nummorum servat in arca tantum intus & perfidiæ recondit pectus. Febribus tutior est, & peste, ut Pandoræ olim, quàm auro repleta pyxis; In illa aliquid spei supererat, In hac nil nisi metus, & desperatio: singuli denarii novum crimen objiciunt, novum cruciatum, ipsæque jam drachmæ Equites fiunt Asiani. Quippe Romæ Domini tot sestertia possidentes mendicantium ordini adscribendos volunt, non Equestrium; atque ut omni quod verè Romanum sapit planè Antipodes esse dignoscantur, quò ditiores eò digniores judicant vinculis, Tulliano, Eculeo, neque

que jam amplius Censorium gradum
ascendit Census, sed furcam, & pa-
tibulum. Sic tria sunt capitalia faci-
nora, Nummi, Nummi, Nummi.
Quot pascit oves, quot possidet agri
Jugera, nil plus interrogant Trium-
viri, & Decemviri. Harioli nostri
(utrum ab Hara, vel Ara dicti dubi-
um est) non ex Avium volatu sed
pecorum, pecudumque Gregibus va-
ticipantur. Ranarum viscera non in-
spiciunt sed oves; harumque non ex-
ta & tomacula, sed vellera, & pin-
guedinem: Hoc unino à Magis & ve-
nificis discrepantes, quòd hi plerum-
que ab expansa manu, Illi à distenta
crumena divinationem faciunt; nem-
pe hoc perpetuò in mandatis habent,
parcite criminibus, dicite de opibus.
Aras fateor clamitant, sed focos pe-
tunt. Circumspicite Itaque Merca-
tores, magis ac magis incrudescit
tempestas; At quorsum vota nun-
cupatis? quem in finem Venerem ad
rerum vestrarum tutelam invocatis,
& Neptunum, cujus tridentem, cre-
do,

do, quia fuerit deauratus, immitior
dudum absorpsit gurgēs? Preces nil
juvant, aut lachrymæ; exonerate
naves, pretiosas illico projicite mer-
ces, Balænæ Romuli non ludunt va-
cuis cadis, — respicient forsan hac
tempestate crumenas: sic diripere, &
diripi sæculum vocatur. Homo ho-
mini Lupus, homo homini ovis: om-
nes enim sunt vel lupi, qui lacerant,
vel Oves, quæ lacerantur. Jovis
fulmen proceras tantum deturbat ar-
bores, intactis interim noxiis, &
humi serpentibus tribulis obtortis, &
vilioribus arbuſtis: Illius fulgur vagi-
næ parcens gladium soluit, & quic-
quid invenit metalli. Circumſpicite,
moneo, Fœneratores, & ſaluti ve-
ſtræ cum diſpendio Rerum conſulite;
(niſi forſitan cum Rebus malletis in-
terire) quiſquis pecuniarum vaſcula
habet recondita ſatis reus ut cum Pa-
lamede peragatur prodiſtæ patriæ
conſcius. Theſauros veſtros carbonem
invenietis, aut reſtem; & licet longo
labore cumulati fuerunt, ſubitum ta-
men

men sunt illaturi exitium; siquidem plures congesta pecunia strangulat.

Quo fata loco possint excludi?

Aut ubi mors non est si juguletis opes? Frustra sepeliuntur gemmæ, frustra ad viscera terræ secundò demittuntur aurum & argentum. Cadæmones circumforanei non possunt non odorari illa, quorum principium seminale est sulphureum. O paupertatis quàm ignotum bonum! Cum classicum canit, scit se non peti: cum citantur nocentes, scit se non accerfi. Si quis libertate fruatur, & placidâ quiete, aut pauper sit oportet, aut pauperi similis. Istiusmodi Animalculis faciliores sunt Divi Capitolini, Libum immolari non exigunt, nempe solis gaudent Hecatombis. Adeò ut si vivis iterum redderetur *Curius*, non ut exemplum temperantiæ viveret, sed philautiæ, victuramque per sæcula parsimoniam iterum exerceret quoniam amaret vitam, non quòd nausearet monetam. *Fabritius* oblatas opes non respueret tantum,

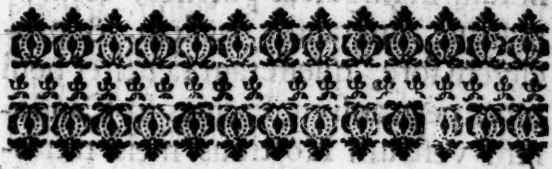
tantum, sed quasi oblato *Medusæ* capite perterritus, rejiceret. Turba Remi ad felicem, divitemque concurrit, quemadmodum Ferarum Agmina ad lacum, ut turbent scilicet, & exhauriant: malunt divites esse, quam divitibus imperare. Et sanè non Injuriâ: Quisquàmne sanæ mentis compos miratur, si ut optimo vesceretur gramine, si ut fertilioribus luxuriaret pratis, obstantes undique procullaret sepes & terminos ferociens equus? Hiscit nemo cum pinguiorem bovem ad macellum tradi intueatur; licet optimè saginatum Animal semper sub cultro videt, licet denique Pomarium, quo feracius eò sæpius amputatum cernit, & fructum unà cum ramis asperis, & furtivis manibus excerptum, dilaceratumque. Sic enim & nutrimenti pecus reum est, sic fertilitatis arbor. Fœcunda jugera continuo terunt rastra, & aratra lacerant. Quàm omnibus vulnerantur telis exuberantes fortè Aurifodi-
nâ glebæ? & quasi maligna, ut vo-
cant,

D

cant,

cant, febre laborarent, totis venis quodammodò phlebotomiam patiuntur. Adeò nihil pulchrum in tuto est. Nemo Bonus felix; nedum aureis metris, argenteæ nedum ignoscitur eloquentiæ. Animos tamen attollite, licet depresso capite, licet inclinata vertice, Animos tamen attollite. Datur ad philosophiam, imò ultra Philosophiam sine viatico pervenire, Jucundiora tempora pauperes habebimus, & coram ipsis Centumviris vacui cantabimus.

Puer

*Puer Lacedæmonius nondum ex lege
vocatus ad Pugnam, periclitante
Patriâ, in Hostes irruit; Vicit; ad
mortem damnatus defenditur.*

Militem contemplamini (Ju-
dices) omnium, quos un-
quam Victoria coronavit,
Miserrimum, at illorum, quos mi-
seros virtus fecit Innocentissimum:
Nunquam fui liberioris spiritus,
meique Dominus magis, quàm cum
Pugnarem, nec unquam tam misere
mancipatus (vitæ meæ, vel liber-
tatis parum victor) quàm cum vicif-
sem. In hac tamen utramque sortem
excogitantis in me fortunæ violentiâ,
relicto Hostium terrore, non mayo-
rem metum excitasse animo puteris
Præsentiam vestram, aut me genibus

nixum in singultus pueriles, lachry-
masque miserandas facilem, & pro-
clivem fore, quem tam feliciter belli
furor pertransivit. Facinus sit Cando-
rem vestrum Hostibus meis tetrio-
rem expectare, aut crudeliorem pug-
nam cum moribus esse domesticis
quàm cum rabie Tumultuantium.
Objicitis mihi indubitatas normas,
vindicæque Pueritiæ nostræ antiquas
leges, quasi æternum hoc lex eadem
non prius assequendum mandaverat,
Reipub: Benefacere: frustra consuli-
mus legum Tarditatē, ubi & vos Ipsi
fatemini acceleranda fuisse Remedia;
ubi agilis noster, nec tamen inconsul-
tus animus moram æquè dedignatur,
ac imminentem Ruinam: nec mul-
tū interest æstuanti militi, Hosti-
bus, an legē sit vocatus, si superave-
rit. Proh excors, & ignava lex, quæ
mortem pugnanti statuit, qui non po-
tuit non Pugnare! Vincenti, qui nec
non pugnando Vincere. At Pereun-
dum quòd adeò pusillæ ætatis Pu-
er adhuc sum: Eadem certè lex, quæ
Pueros

Pueros jubet occidi, mandat ut Protegantur fortes; & si virium me-
arum dubii hæreatis, perpendite pau-
lisper novissimam victoriam, mili-
tesque omnes legibus, & Gravitate
vestrâ ad pugnam designatos; nec
quenquam credo vel virorum vestro-
rum altiùs potuisse assurgere, quàm
Pugnare, & Vincere. Si Puer sim,
quare non peto ut Temerarium, in-
consultum putetis, nisi & celerior vi-
ctoria par vestrûm fuerit Consiliis?
non oro ut afflictum, miserûmque
existimetis, nisi & probaverim me-
met fæliciores Vitam amissurum,
quàm Patriam; Patriam istam, (au-
dacter, & ut Militem decet, loquor)
quam vos hisce vestris sententiis pe-
nitus everfuros video. Quis enim
dubitet quàm tenui affectu Remp:
defendere voluerit, qui mihi mori-
endum dicunt quòd defendi, etiam
cum victor evasi. Sed quod altiùs
imis hæret visceribus meis, puer us-
que appellor: Interrogetis obsecro
Hostes meos (quos non puto Cre-

pundiis debellatos) quantus Pugnando vir fim, qui vulnera toties mea non sine Victoriæ dispendio fenserint ferendo. Testor tot Bellorum Animas hâc manu subitò consternatas, testor Captivos Meos, Vósque astantium quam plurimos oculis saltem, votisque pro Patriâ pugnantes, quanta Ipse fecerim unicus, quæ fatum Puero vel spectanti incuterent, & hæc omnia Puero duntaxat peracta creditis? Tanta herclè *Non potuit Tenui Prada sub Hoste mori.*

Juvenis, Adultus, Vir, qualia ista vacua, & ignava nomina, nisi illorum, qui tot annos strenuè fortassis perdiderunt? quales, si me non fallat militandi peritia, Ipse novissimo bello fugaverim: & Puer unicus ob corporis exiguam molem nondum ad Arma vocatus, potuit tot adultis, tot viris (quos lex ipsa Milites sanxci-
verat) fortiorem se præstitisse: procul hoc esto à Lacedæmoniis opprobrium, ut vestris cum non minor militibus dimicaverim, Me Puerum
nomi-

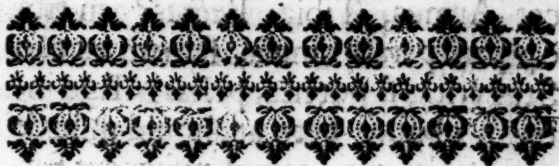
nominaretis. Quis, precor, noverit
Puerorum ardor dispersas hinc inde
Phalanges tam consultò refarcire?
quis exilis furor obrutas, & everfas
turmas tam facilè redintegrare potu-
erit? Scitote, Judices, quicquid faci-
mus, quicquid in Pugna patimur,
Virorum esse. Sed si impendentem
Patriæ ruinam seriò perpendatis, (hoc
enim non parum mihi defensionis
spondet futurum) fateamini ad tan-
tam perniciem pulsandam nunquam
magis Cohorte etiam puerorum opus
fuisse: Ingruerunt rapidè Armorum
densatæ acies, ipsaque Patria diu pe-
riclitando lassata, penè ultimò anhe-
lavit: Et quis hostium non in vos
ipsum nunc pariter desæviret, si pro-
bè læsam Tribunalis hujus Majesta-
tem non Ipse vindicando par forem?
Quis decertantium hanc ipsam sen-
tentiam in me æquitate plus nimiam
prolatam, in me, inquam, per quem
vos usque Judices mansuri estis, non
retorqueret in unumquemque ve-
strum? Miserrum me, qui hæc ora

Mei periculo defendi, quæ Me omnium primum facinerosorum morte mulctandum proferunt! Sin hoc ipsum levius quoddam fato, vestrisque Tormentis minor fuerit Pugnandi audacia; indagare liceat quid ante tam perditè, tam flagitiosè, tam impiè patraverim, ut nunc mihi pereundum foret quod Patriæ Benefecerim? Revertimini, Iudices, in Pueritiam vestram tantò Candore, & simplicitate transactam; vel si quid propius velitis, consulite hanc ipsam vestrum omnium feram ætatem, in Puerorum spero innocentiam jamjam redituram. Sciatis Pueros, quantuncunque sint, ad simplices, & parum deviantes impetus nimis angustos quidem ut digna morte molirentur. Quid igitur feci, quid commisi, præterquam quòd nondum Adultus, nondum sat Malus vixerim, & non eò Periculi ventum erat, ut ad Rempub: restituendam Milites impudicos & nefandos fuisse oportuerit? Me quondam gymnasio strenuè certantem

tem Coronâ, memini, donaverunt, & hoc puto meâ jam vertunt ambitioni quòd hujus victoriæ vaticinium, Coronam acceperim. At quòd precor tendunt Præmia vestra nisi me fortiter Domi pugnântem in altiora everherent? quid superest victis omnibus gymnasio adolescentulis quàm ut viribus meis pares in Hostes irruerem? nec minora credite quenquam potuisse vestris pridem manibus Coronatum. Quid igitur subtiles estis in deprehendendo scelere, cum vos ipsi rei sitis in admittendo? Esto tamen, tota, si qua sit, in me Unicum transferatur Vincendi Macula; Rubor omnis genas tantùm nostras, non olim ad Hostium globos, minùs ad Judicia vestra pallescentes, diffundat; nolo Participem Pœnæ meæ, quem non Culpâ sors priùs indigitaverat æqualem. Si hoc Crimen judicetis quòd Puer fuerim, Moriar, ne redeunte exercitu hoc illud denuo facerem victurus; semper enim Patriam vel quâvis ætate defendendam D 5 duxi.

duxi. Si quòd Pugnaverim scelus
audiat, occidar, ut sic fortior Reus
sim quàm cum Absolutus: Sin de-
nique facinus sit quòd Victor evase-
rim, adferte Tormenta vestra, dul-
cissima Victoris Præmia, ut qui sa-
crata Jura, legesque furentium fau-
cibus ereptas Pugnando stabiliverim,
æquum censeam ut iisdem vel Mori-
endo satisfacerem.

Nolo

*Nolo inter convivia philo-
sophari.*

MIRARI satis non possum:
quid in mentem venerit Ad-
versario, quòd divinam phi-
losophiam tantilli faciat, ut coelo na-
tam in culinas, popinásque, inter
pocula, & patellas relegari velit, in
coenæ suæ partem physicam, & me-
taphysicam habiturus. Egregiè sa-
nè tam diu in Aulâ hac, quasi in are-
na philosophicâ defudavimus, si tan-
dem in dimensa transeat ipsa disputa-
tio. Ponatur in patinis coena, singu-
li Aristotelis tomi pro diversis ovi-
um & Boum artubus ministrentur,
commentarii condimenta sint; dit-
cumbas.

cumbas precor, quin comedas: placet Armus, Tibia, Pectus? en tibi opiparè parata omnia; famem ex tuo Stagyrita, si poteris, pellas. Ego interim obnixè peto ut aliquid mihi de naturæ deliciis, carne, pisce, aut fructibus dari possit. Hæc comedo, digeróque: posce tibi aliquid, per me licet, de Tauro cœlesti, ego portionem ex mullo isto, inquiras interim num pisces isti zodiaci nulli fuerint, aut salmones, in via lacteâ natent necne: Dum hæc cogitas, Genio meo, & mihi indulgeo. Satis Arithmeticæ consultum puto, si vel digitorum ope numerare possim.

Navia sex cyathis, septem Fustina bibatur:

mèque abundè in historiâ animalium versatum credo, si noverim quænam elegantius sapiant feræ, seu elixatæ, aut assatæ placere soleant. Peritus ille Geometer, qui stomachi sui mensuram deprehendat, poculique magnitudinem uno possit haustu commensurare. Anatomicus optimus:
qui

qui gallinam, & Perdicem artificio-
se possit discindere, quique saporis
melioris portiunculas, non qui ve-
nas, & arterias, rimari noverit. Mu-
sicam ex omnibus quidem artibus ad
mensam libentiùs admitto, sed illam
levem, & aeream, quæ ad risus,
jocosque invitât, non ad lachrymas.
Abeat lugubre Barbiton ad fenestras
Amasiæ fastidiosæ, querulas notas
effundere idoneum: Adsit mihi fidi-
cula, lætiùsque sonans fistula. Dum
patinis intentus, non ex istis sum, qui
garrulâ prurientes loquacitate, libe-
rum epularum conturbant genium;
quicquid à convivis dicitur negant,
rident, contra disputant, producunt
dilemmata, forites, & nescio quæ
logices portenta. Ex quadrâ, & or-
be, circuli quadraturam probare co-
nantur, citant Aristotelem, refutant
Platonem, hæc omnia, plurimâque
alia magis absurda inter convivandum
recitantes, cibis, majorem convivis
afferunt nauseam. Rombus si in men-
sâ sit, statim de Rhomboide, &
Rhombo

Rhombo differunt. Arripiunt in manus lucernam? quomodò lux per medium diffundatur inquirunt, ~~utrum~~ in instante? ut ut pereat? & tenebricoso discursu luci ipsæ noctem inducunt, totâmq; coenam horrendis spectris Generis, Speciei, Formæ, Materiæ, & sexcentis ad terrorem quasi efformatis terminis adimplent: hoc sibi satis gloriæ esse putantes, se ex omnibus plurimum, intempestivè licet, & inconditè, sine sale, sine sapore effutiisse.

Abeant jam Bibliothecæ, diruendæ inutiles scholæ, & in culinam secedendum: Coenæ nidorem percipere majus mysterium illis videtur, quàm sub bicipite somniâsse Parnasso. Sed altius ista (bonâ vestrâ cum veniâ) repetamus. Cujus sectæ sunt isti mensales, & ventricosi philosophi? Peripatetici esse non possunt; hi in *παραπλάττω* ambulant, non in coenaculo discumbunt: sunt ne ex Stoicorum familia? Illi olera volunt non convivium. Cynici tandem opportuni
admodum.

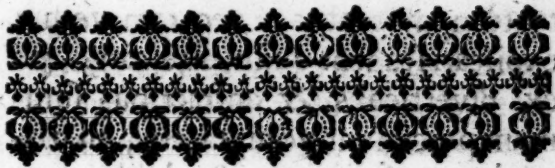
την τω

admodum coenâ jam finitâ convivæ futuri sunt, ut ossa inter canes sibi familiariter corrodat, Epicuri de grege porci? Illius Asseclæ fortasse esse possint, sed Illum non tam inter epulas philosophari dicas, quàm ipsas epulas esse philosophiam, Dum Aristippus quasi ex Tripode, & deliciarum Arbiter Petronius, oracula propinant. Auditores sunt palatum, guttur, Æsophagus, & quasi ex superiori subfello, Magister Artis, Ingenique largitor, venter: Sed quid Auditores commemoro? cum neque venter, neque alia edendi instrumenta aures habeant. Sed sectam agnoscimus: pro comperto est eos medicinæ nuncium remittere, quæ distinctim officia Sensus & Intellectus præstari velit. Quis sine salutis dispendio corpus simul pascere poterit & Intellectum, eodem tempore ex Castaliis fontibus, & Bacchi doliis propinare? Tempestivè admodum Intelligentias divinâ philosophiâ imitari conamur, quando cum ferarum vilissimis

lissimis ventrem farcimus. Inter putrescentes, nauséamque promoventes ollas accuratissimè tantùm de nauséâ, & putredine differemus. Delphinum in sylvis Appingunt, aprùmque mediis ludentem fluctibus; homines Dædalæa arte volantes, aves in terrâ serpentes: Invertunt naturæ ordines, gulam & Intellectum unâ reponunt Sede, capûtque in stomachum detrudunt.

Sed nè in Adversarii castra transisse videar, Ille in cœnâ disputet, Ego non sinè fastidio à cœnâ longiùs perorem. Nil tamen est, Auditores, de assensu vestro quòd dubitem, cum apud Peripateticos verba faciam, non Deipnosophistas.

Vola

*Volo inter convivandum
philosophari.*

UTINAM & is essem,
qui argumenta huc pro-
bè contorta proferre pos-
sim; Non Judicibus caret,
nec loco, nec tempore philoso-
phia, in Oratore tantùm defectus:
Nec impediunt lances, patinæque;
non calices, mensæve, quin hæc ip-
sa inter cibaria, & edulia philoso-
phemur. Nomina, & voces non
pendent philosophi, nec interest scri-
niúmne an abacus, mappa sit ubique
an scheda. Si desit bibliotheca, phi-
losophandi ansam præbebit culina.
Displicet, fateor, istis, qui convivi-
um

um ita mutant in forum ut in verbis tantum morentur, nec tam verum expiscari student quam altercari; qui ex diverticulis & anfractibus summam percipiunt voluptatem, in plano dumeta facientes, & ubi patet via involucra quærentes. Horum vel seria pro ludibrio habenda sunt; at Philosophorum vel joci, & otia grande semper aliquid & divinum sapiunt. Idem est his coenare, ac legere, nec verisimile est ut qui studiis pœnè corpus excusserint tantum essent voluptatibus absorpti ut obbrutescerent. Cum majores acquirat corpus vires, dominiumque augeant affectus, tunc maximè fert suppetias philosophia: Ebullit hic sanguis, in iram, odiumve, luxum, ingluviemque acriores involamus, in promptu sit philosophia;

Illa regit dictis animos, & pectora mulcet.

Præfens inter convivandum Cato
tantam

tantam incutiet reverentiam ut vel mutus poterit à luxu coërcere. Nec opus est ut adferantur scripta, Convivii pars non sunt volumina, ut non saturat appositus Plato, ita nec coenæ est supellex. Pro Codice erit quodvis ferculum, libros habebimus, quos devoremus, & à gula hauriamus ingenium. Ponantur Ostrea, humanam ex his conditionem indigitant philosophi. Nunc bovilla, nunc agnina vescimur carne; isthinc patientiam amplectimur, hinc innocentiam. Quid si ignivomos Colchi tauros, aureumque vellus, quid si Europæ armentum, & Admeti greges his inferamus? Hinc Regi superum debere victimas innotescat, illinc Regina Inferorum. Nec *πᾶσι* erit de varia diversorum nutritione differere: Non tantum corpus pascunt philosophi, nec ut accrescat moles edocent, sed ut Animus efflorescat scientiis. Hæc si defint, tantum cum terra exhalationes ingurgitamus, vaporesque haurimus.

Pietatem

Pietatem fas est intueri & comitatem ex appositis Turture, & Ciconia. Non minùs experior longævam, & brevem vitæ summam Cum passerem vix bimestrem, aut annum comedam cervum, quàm cum elucubrata de his perlegantur Aristotelis opera. Ibi hæc audio tantùm, in Istis experior, quæ hic audiveram, nec alicubi extremi spiritus recordatio, aut mortis contemptus strictius urgetur quàm in Oloris, & galli comestatione: Alexandri fortitudo, aut Catonis vigilantia hæud plenius ad vivum exprimitur in Scriptoribus, quàm in hujus appositione. Verùm non aliter hæc coenas fercula quàm rapax vultur, quàm asinus paleam, graménue, isthæc nisi edoceat philosophia. Nihil interest tu'n herbam comedas an Bos, si edatur tantùm, Deumque in qualibet herba Ipse non intelligas. Nec refert tu sis an lupo, ovis heluo, si præter carnem in hac nihil sentias. Apponatur denique caseus, crassum ex sale, lactéque coagulatum.

gulatum corpus; in isthoc sicci & calidi, in hoc humidi, ac frigidi notiones ad unguem callere licet: suggerunt item Elementorum qualitates, nostramque ex Istorum farragine compagem: unà innuunt ad amicitiam requiri discordiam, & ut prius discrepent, quæ ad uniendum fiant idonea. Prætereà in liquoribus ipsa Elementa propinamus. Ex hoc poculo de Igne, ex isto de Aere exoriri potest Problema. Alterum viscosam habens illuviem, crudamque frigiditatem, terram, aquamque continere videatur. Nec nucibus deest quid morale, quia sine labore non sunt gustandæ.

Plurima insunt pani mysteria, nec inter favos edendum de bene composita republica incongrua erit dissertatio; ut itidem recta ferculorum digestio Civium ordines quodammodò delineet. Porrum, & cœpeæ Egyptiorum nugas, poma Heisperidum memorant fabulam, nec enim in his nihil Philosophiæ. Quin
imò

imò ablatis cupediis hæc non auferitur, aut cum coena definit. Animæ pabulum ulterius vim exerit quam corporis, & vel in Sportula ferculum reperiās: Cum rudes offas, & mutilata conspiciamus frustra, antiquum repetimus Chaos, mundi primordia, speciosamque ex tali confusione Univerſi machinam. Cum itidem adeò incompositam animadvertamus mixturam, ubi una jacent Rombi fragmenta, & Gobionis, nec meliori Aper loco quam caules; occurrit horum dissolutio, & infelix omnium in urna adæquatio, ubi Achilles, & Therſites; Cæſar, & Verna Ægyptius non distinguantur Cineribus. Si tantæ defint lautitiæ, (Raro enim ita epulantur Philoſophi) Illis in Ferinam ſufficiunt radices, & Pavonis vice Lactuæ: Dein Curii, & Pythagoræ fiat mentio, in his plenius dabitur Convivium, dum connexas in Illo virtutes, in Hoc ſcientiam obſtupesco; aut ſi

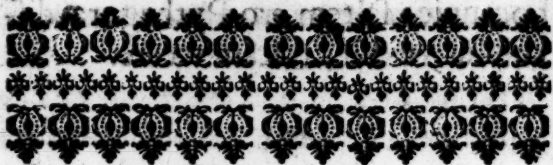
omni tam

tam sublimia capere non possim, in
hoc unico saltem ero Pythagoræ dis-
cipulus, exhinc discam tacere.

Nolo

*Nolo hoc, officiosus
ames.*

ELABORATO, & supplici proæmio, submissis verborum lenociniis, ter hujus deosculatus dextram, ter Illi flexo poplite, & petita septies humiliter singulorum gratia ut perorem nè expectetis. Nollem sanè sic amari ut molestus sim, Imò & neglectum malo vestrum, quàm ut tali pompa, tantis circumstantiis faveatis: Sic Impositionis, & supplicii instar cogitur benevolentia, & qui duci solent affectus, coercentur. Cui non odio est indefatigata Clientis importunitas, à qua nec lectus protegit, nec mensa, nedum forum, aut ipsæ Deorum Immortalium

mortalium aræ tutum servant. Ad
 Sacra itur; religiosus est: Magistratu
 fungeris; in se suscipit onus: In fo-
 ro res agitur; Juri studet: si in Cir-
 censibus; à religione pariter, & ne-
 gotiis vacat, in his totus solvitur. In-
 gruunt tenebræ, & dormitum abi-
 tur, serus licet deferat, matutinum
 portat Ineptus Ave, Patroni somnos
 rumpens, & suos, sollicitus nè

—*Tota Salutatrix jam turba pe-
 regerit,*

& Ipse ultimus honoratum deoscu-
 letur limen, ubi si exclusus fuerit,
 ante fores præstolatur; si que in Tri-
 vium eundum sit, accedit ille lateri
 proximus, officiosa auribus verba
 instillat, Ille solusque vultus occu-
 pat. Cum nuncio opus est curret,
 cum domum itur, deducet. Tantæpe
 cujusvis officiosa sedulitas, ut eâ cru-
 ciet, aut pertinax istius sodalitium
 meo præferam secessui? Diligentiam
 æstimabo, quæ Cupidinis instar spi-

E

culæ

culi amorem non facit nisi vulnerando, nec affectum ostendit nisi ut gravius torqueat? Matutinus salutat, & me altum dormientem importunus exuscitat; requiemne meam mihi an istius salutationem dulciorem censeam? Certè hoc saltem tempore omitteret, cum somno sepultus nihil mali in illum cogito, nec importunitati diras imprecor. Unà pascimur; mihi mullus, illi Caules, aut cicer in patinis: mihi Massicum, illi vappa in cyathis; nec his solis ipse frui contentus, nobis etiam sua imponit fercula, & ex amore venenat. Siccinè humaniter agit, ut amentem reddat, dum epulas cogit relinquere ut sporulâ vescar, stomachumque excruciem, ut illi placeam? diligere non hoc dicam, sed in affectus grassari, & exhaust potius viscera quàm amorem inde ducit. Fixus lateri adhæret comes, domi solitudinem, foris negotia, in templis religionem impedit: Nihil hic meditari possum, nihil illic curare, nihil istac deos rogare,
nisi

nisi ut ab illo liberer. Et istum amicū existimabo, qui memet mihi, rebus, & Diis immortalibus surripit? An aliquantulo melior est mihi somnus quod inter dormiendum harmoniam stertere officiosus jurat Cliens? aut si labascant gressus, nè lædar servat, quod Iste agiliter me Cespitare proclamat. Crebras in cute pustulas affirmat iste stellas, mecūque cœlos circumferri pronunciat.

Non tamen hoc morbi violentiam inde orientem vel pauxillum levat. Dum quod Ille gloriam, & pulchritudinem subdolè nuncupat, Ipse illuviem, & deformitatem sentio, mortisque indicium experior, quod ille divinitatis signum susurrat. Odêrunt etiam immodestos & Superi cultores, nec officii nimium præstare religio est sed impudentia. Si farre pacandi sint, aut micâ Lares, largam Bidentum cædem tentare, aut sumptuosam immolare hostiam scelus est: Cum Jovi mactandus est Taurus, He-

catombam non offeremus; nec enim esset hæc victima, sed exprobratio, & aversos potius irritaret deos quàm molliret, dum Jovem aut paupertatis arguimus, aut ignorantiae, locupletius postulato sacrum, aut meliùs quàm præcepit facientes. Da mihi cum vocatus sit officiosum, & cum jussus fuerit munus præstantem. Non qui plura requisitis profitetur, sed qui nuda amicitiae debita exequitur verè diligit; nec enim flammæ nutriunt superflua sed opprimunt. Quoties repetitum Ave, ingeminatum *Sophos*, audivit *Sejanus*? Misit Hic aurum, Ille Ebur; Ille Tyri, Hic Corinthi Spolia. Alterum aspexit; Magnus, fælix Ille: Alterum nutu dignatus est; fælicior Ille: Tertium allocutus est, ter & ampliùs beatus Ille: Coelo autem donari visus est, cui proximè permissum est accedere. Erigit ergo alter statuas, alter aras divino, immortalì Domino, Deoque *Sejano*. Cum verò

— *Grandis Epistola venit à Capreis,*

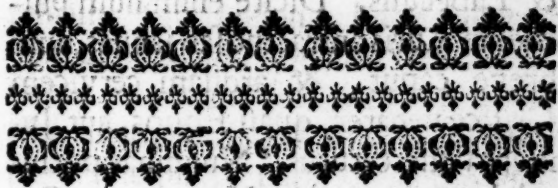
ubi Dominus, Deusque? ubi statuae, & Aræ? voluntarii excessus officii in furorem ultra hostilem convertitur, & ad *Gemonias* jam sola est acclamatio. Quid agitis importunivices? Ideone tam diligenter observastis ut violentius puniretis? Nullos hic ex Inimicis invenio, vos tantum hæc agitat rabies, qui sub nutu ejus crevistis. Ita suspicandus est iste amor, qui scorti instar se prostituit, qui injussus provocat. Istud pariter & meretricium habet, decipere. Fixus autem & certus Ille est, qui sobrius, & modestus, qui non se intrudit, sed quæritur, & quod necessario tantum amicitiam spectat, illud agit. Qui verò superfluis se exercet, molestus est, & ita debitum conatur officium fugere, aliud agens. Qui profusis verborum lenociniis utitur, instar sonos eden-

tium se vacuum intus esse ostendit,
& nihil agit. Ut verum itaque a-
mandi discam modum, quoad A-
ctus, importunos & officiosos vi-
tabo, quod ad verba spectat, Ta-
cebo.

— *Ego*

— *Ego ducere Paulam*
Nolo, Anus est, vellem si
magis esset Anus.

NON hilares vultus ambio,
 Academici, non frontes ve-
 stras in serenitatem exporie-
 tas efflagito, ut aliquid saltem in-
 star argumenti Rugosum occurrat.
 Pudet enim me Senatûs sine Calvi-
 tie, quorum vultus candidiores non-
 dum senilis ruga decoravit, nec Mo-
 rosior Barba vel Iudices asseruit.
 Quicquid mihi impensius arriserit,
 Larvæ instar, suas ipso ex horrore
 fortitur delicias, nostramque Ve-
 nerem

nerem non nisi ex noëvis agnoscam,
& Labeculis. Dicite enim num pul-
chellæ Auris anfractuosas januas, num
breve caput, & arduam cervicem
Criticè venarer, quasi Equos, aut Ju-
menta mercaturus. Nundinas potius
celebrarem, quàm Hymenæa. Qui
corporis externam solùm compagem,
& lacteam membrorum seriem ob-
stupefcit, Geometræ instar structu-
ram umbrâ metitur, nec foeminam
ambit, sed Idolum, & tantùm ani-
matam procatur Cerussam. Hæc pha-
leras fateor, non illecebras, quæ Ar-
dorem fortassè extimulent, nunquam
Affectum. Sic Imagines, & Toreu-
mata petas sponsalia, nisi solidioris
quòd essent, & magis duraturæ ve-
nustatis. Sed eheu brevioris ævi fo-
ves delicias: Quæ Te dudum Tibi
furripuit, quæ tota spirat amorem,
spirabit & cœnum. Liliis Nives suc-
cedent, totûsque genarum decor spo-
liorum ansa tantùm faciliior efflores-
cet. Immo virescentem ipsam (cu-
jus jam loquacis symmetriæ jactas e-
legantiam)

legantiam) Anum ducis futuram, & tantum sub Helenæ Labris Hecubam deoscularis. Quanto securius ætatem firmatam sollicites, & positam ultra Annorum injurias; adeò omnes æquiore patimur animo vultus deformitatem, quam ruinam. Finge tamen hoc Rosarum perpetuum ver, tuam finge inconcussæ Pulchritudinis Ideam, non istam pulchritudinis gratiam, non delicatos vel oculorum rotatus indulgeat, nisi imputandos, & ultra Cæsaris suam etiam effigiem in dote annumeret. Tu delicatiora tantum passurus es fastidia, Imperitet forsan ut virago: At (inquis) succo, & sanguine fæcunda est, proh facilem dementiam! Quorsum vegetiorem procaris, nisi ut Nocturnæ Quietis minùs indulgeas, & inter quiescendum etiam novus supersit labor, garrulo insomnis adhuc Uxoris Alloquio, & Blanditiis auscultare. Post duram usque servitutem insolentior domina Tha-

E 5

lamo

lamo accedet tantum elegantius tormentum, Solisque instar planetæ amabili aspectu, sed conjunctione maligni, & feralis influxûs.

Quæ nostros provocet amplexus, mihi annosiora circumdet brachia, cui magis quàm speculum prospiciendus succurrat maritus, & instar venustatis succedat viro placere, Quæ lascivientes castiget Oculos annorum verecundia, Quam Priamus Nutricem, aut Ipse saltem sine injuria Aviam compellarem, ut dulci aliquoties elusus delirio flexo potius genu, quàm Amplexu venerabundus excipiam. At exarescentis torvum objicis supercilium, frontem caperatam; mihi certè securiùs intuenti nihil exarata facies subjiciat, nisi totidem lætioris vultûs Gelasinos, exultantis Naturæ ludicra potius quàm labeculas. Nihil moror semefas genas, vel pro vultu pumicem habeat, si Diis placeat, faciem vel Apum favis cavernosam magis, dum & apum exprimat.

mat industriam, Anxia Mater familias. Nudatam ingeris frontem, tres, quatuorve tantum capillos, & frugi Calvitium? Nulla jam synodus advocanda ad appositè digerendam criminum seriem: A nostrâ absint Paulâ elaborati isti apparatus, nec prodeat tanquam machina, aut spectaculum, nisi tantum Reverentiæ; nullam sollicitè disponat compagem, nisi affectuum, nec aliud consulat speculum præterquam nativum illud conscientię. Ineptè desiderata dentium septa commemoros. Sinè vocum Instrumentis fatis novit rixari foemina, susurros edat; non loquelam, & blandientis instar columbæ jucundius tantum immurmuret. Nulla mihi fastidia incutiant attrita, & exarescentia labiorum mella; non oscula expecto, sed Oracula, nec oris Blanditias, sed varicinia. Adeo nihil vanum, & Thusco indignum libello ab ore dimittit edentulo. Ætate vincat cornicem, si modo cornicis edat præsagia, & digna videatur, quæ à

Deorum

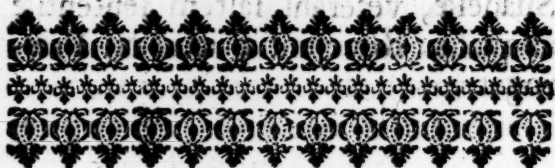
Deorum astet secretis. Nec pessimè, credo, nostra audiant Hymenæa, ubi Delphos spirant, & sacratior My-
sta conjugem tradat tanquam ve-
rendum Sybillæ Genium, non le-
cto, sed Arâ excipiendam. Hinc
tanti ducimus vetustatis prærogati-
vam, ut nec Truncis sine cultu in-
gruat. Hinc exesi stipites, aut an-
nosa Dodonæ Quercus abierunt in
mysteria Religionis, & in Sylvis ul-
tra Faunos, Dryadâsque vel arbo-
res Numen invenerunt. Hinc est
quòd vos etiam oculo adeò devo-
rante deficientis paginæ fragmina,
& mutilos vocabulorum vultus per-
lustratis, quæ monumenta evadunt
tantùm ob interrupti sensus Deli-
quia, & Amœnitates audiunt quòd
superfunt Analecta. Adeò nihil
rarioribus oculis dignum videatur
nisi temporis patiatur ruinas, nisi
Ilium etiam in Chartis iterum Pul-
vere sepultum intueamur. Nec pa-
rum juvat quòd Ipse etiam prodi-
rem inter tot paginas prope canam
exhibiturus,

exhibiturus, ut ubi nulla Orationis
Suadelæ, veterani saltem sententiæ
aliqualis Reverentiæ accedat Præ-
rogativa.

—Ego

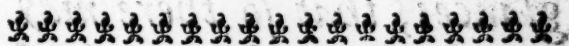
— *Ego ducere Paulam
Nolo, anus est, vellem si mi-
nus esset anus.*

L Ibentissimè in arenam descen-
do, Academici, contra ex-
haustas senectutis vires, pes-
simas annorum fæces, vetulâsque
rugas peroraturus, ubi Auditorum
Juvenilem coronam liceat intueri.
Nec ingrato animo blandioris, &
vividæ magis ætatis encomium sus-
cipio, quia vestrum est. Vestras in
partes succedo, neque tam causæ ad-
vocatus prodeo, quàm fidissimus
Consiliarius, meliori fato vobis si-
mul, & mihimet ipsi prospiciens.
Sponsas

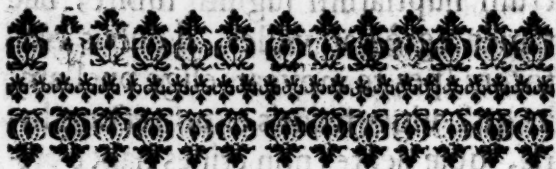
Sponsas si quas liceret mihi vobis indulgere, nullas certè concederem, nisi vegetiores, vestrique instar Apollinis, semper revirescentes, Venerem si non sine nævo suo, saltem sine rugâ vobis fæliciùs commendaturus. Quis quæso, vestrum non expectat venustissimam vultûs serenitatem, politiolem frontis elegantiam potiùs quàm edentulam, vietam, veterinosam? Quantas habet amœnitates, quantas delicias naturalis, & non fucatus genarum nitor à celeberrimo Dearum Arbitro Paride discatis, qui invenerit aliquid in formoso corpore, quod Cœlo prætulit, aliquid præ quo iratam Junonis Majestatem sprexit, & Minervam Jovis cerebro natam conculcavit. Perge, irata Juno, excandesce, freme, rode ungues, & Tragica furoris tempestate scenam obnubila; jactes opes, regna, virtutum cœleste satellitium, nil curat Jupiter si desit *ἡδὴ δὲ ἄξιον ἔστιν* *ἐγὼ δὲ*. Si desideretur externa membrorum gratia, Pellices occupent coelum.

coelum vestrum necesse est, tuum-
 que victrix teneat Alcmena locum.
 Hanc autem Paulam cum ad tem-
 plum duxero, excitatam potius è se-
 pulchris umbram, quàm uxorem cre-
 dam, quæ sæculari tuisse sonoros
 Thalassiones, & Hymenæam supe-
 ret musicam; cujus tam exiles lacer-
 ti, & tenuia brachia, ut quem impo-
 nit sacerdos annulum quasi armillam
 potius gestet. Contubernalem sta-
 tuam, aut è vetustis Ægyptiorum
 monumentis aliquam malle, quæ,
 licet ut Paula mea, sit mortua, myr-
 rham tamen & cinnamum oleat: Hanc
 ego si lecto admoveam (quæ tamen
 absit impietas) quot Manes patiar,
 quoties cæmiteria commemorem?
 occurreret in somnis mihi crucifixus
 aliquis Nebulo, & quasi Mezentii
 sævitiam subiturus mortem potius
 amplectar, quàm Amasiam. Nes-
 cio in quem usum serviat capularis
 Paula, nisi quòd lacerus vultus di-
 ctitet **MEMENTO MORI**, vel ut pos-
 sit quasi monstrum aliquod ex Afri-
 cā

câ ostendi viatoribus. Si Sacrosan-
ctum nuptiarum jugum subire, nec
tamen ægrè pati velles, si dulcis Na-
torum spes te moveat, elige puellam,
in quâ viget frontis exporrectæ glo-
ria, quæ dentes non crines habet pri-
mâ nive candidiores. Jam post ju-
stum tenelli, ac amabilis sexus enco-
mium, Auditorum candorem non
desperem. In Illarum itaque grati-
am placeat vobis ut vestros saltem
vultus instar conjugis nostræ mollio-
res, hilarésque experiar, quo non-
nulla etiam huic curtæ, tumultua-
riæ, & informi declamatiunculæ inji-
ci videatur venustas.

ANTILEGOMENA ista innoxie
Festiva, Rogatu cujusdam patria lin-
guâ donata, haud planè ἀτοπον, aut
Inconcinnum duxi hîc Inferere.

I won't wed Paula, true; she's Grave,
and Sage.

Yet I won't wed 'lesse she could
boast more Age.

I Humbly begg that ye
would now cast off all
cheerfull lookes, and serene
glances, that so there may
appeare something at least
that's wrinkled, and to the
Theme. For I should blush
to see an unbald Senate,
such, whose infant lookes
are

are yet unfurnished of an
 aged furrow, who yet want
 formall beards to speak them
 Criticks: what ere would
 tickle me, must like a gastly
 vizour purchase its esteeme
 even from its horror: nor
 will I know my Venus but
 by her moles, and charm-
 ing staines. For (pray)
 resolve me, would you coun-
 sell me nicely to choose out
 one, whose pretty eare (for-
 sooth) is curiously enrich'd
 with various, winding ma-
 zes; one, whose head is in a
 strict

strict proportion small, whose
 neck is most precisely stiffe,
 as though I were to choppe
 for Race-nagges, or such
 specious cattell, and had de-
 creed to solemnize a faire,
 rather then Nuptials. He
 that admires the due con-
 nexion, and beauteous me-
 thod of the parts, does like
 a Doater in Gcometry, va-
 lue the choiser Building by
 the shade, nor wooes the wo-
 men, but their Images, and
 seemes to court only a lively
 phansy. These things I
 grant

grant may passe for Trappings, but not powerfull charmes, they may perhaps excite my appetite, but ne're my love. At this rate thou maist purchase Pictures, and carved Ladies for thy brides, but that their Beauty is more permanent. Alasse, thou doest embrace more fleeting joyes, For she that now hath stolne thee from thy selfe, she that now breathes nothing but rich perfumes, will shortly poyson thee with stench. Pale
Snow

snow anon will sit where
 cheerefull Lillies grew,
 and all the Sweets of those
 so amorous cheekes do only
 Flourish till they deserve a
 spoyle. Nay thy fresh mi-
 stressse, the Elegance of whose
 choice symmetry thou now
 doest boast, is married to
 thee to become shortly old,
 and thou dost only under
 fresh Helen's lippes kisse
 frosty Hecuba. O how much
 safer mayest thou attempt
 a settled Age: one, to whom
 more yeares can do no inju-
 ry.

ry. For truly tis more com-
 fort to behold the uncomly-
 nesse of Faces, then their
 Ruines. Yet faigne those
 Roses planted in her cheeks
 should be eternall in their
 beauteous Spring, faigne
 this thy bright Idea to stand
 unmov'd amidst the shock
 of decaying yeares, yet thou
 (poore man) shalt never
 gaine one ravishing Glance
 without a saucy imputati-
 on, and when thou countest
 her Dowry thou shalt per-
 ceive more numbered in her
 owne

owne stamp, then the Kings.
 But happily, you sustaine a
 Brave contempt from faire,
 and delicate Hands; Your
 Beauteous Lady, may be,
 weares the Breeches, and
 proves your governess, but
 'tis a succulent, and lively
 Virago: O tame, and easy
 madnesse! why choose you
 so sprightfull embraces, un-
 lesse you would loose your
 soft, and sweete repose, and
 even in a Time to be dul-
 cin'd with Rest, attend yet
 Another Labour, to obey
 the

the busy Tatlings of a rest-
 lesse mate. After the long
 continuance of thy hard sla-
 very, thy insolent Governesse
 will ascend thy bed, only a
 Beauteous Torment, and
 like the Planet of the Sun
 with lovely aspect, prove in
 conjunction but a sad, and
 direfull Influence. She that
 will merit my embrace must
 twine me round with aged
 armes, and oftner gaze up-
 on her Bridegroome then
 her Looking-glasse, and
 boast she's faire 'cause she

F

can

can please her husband. She
 must be one, whose Gravity
 may curb young wantons,
 one whom old Priam might
 have call'd his nurse, or at
 least without a scandal I may
 stile my carefull Grannam,
 that so sometimes in a most
 sweete mistake instead of de-
 siring an embrace I may
 aske a Blessing. But you'll
 object her awfull frownes,
 and her contracted Brow:
 truly, to my securer view
 that plowed up face seemes
 to resemble only so many lo-
 ving

ving smiles of calmer lookes,
 and cheerefull Natures
 mirth rather then disgrace.
 I do not dis-esteem her de-
 cayed visage, may her face
 be like a hollow pumice, and
 have more empty cavernes
 then hony-combes, so she
 but prove industrious as the
 Bees that make them, a
 thrifty mistresse of a fami-
 ly. You'l adde her barren
 forehead, her three, or fowre
 scatter'd haires, and her
 cheape bladnesse: why, here's
 no Synod call'd to force a

F 2 . method

method in her wandring
 fleece. Farre be it that my
 Paula should be vex'd with
 such elaborate curiosity, nor
 shall she go abroad an En-
 gine, or a spectacle, unlesse
 it be of Reverence. She shall
 not need to joyne ought be-
 side affections, nor use a
 Looking-glasse beside that
 native one, her Conscience.
 'Twere idle to object her
 scarcity of teeth; women
 can be lowd enough without
 the clamorous instruments
 of voyce: Marry, even let
 her

her whisper, and not speak,
 and like the gentle Dove let
 her produce only a sweeter
 murmur. I am not troubled
 at her unsavory mouth, and
 all the pleasures false from
 her drie lippes; For I ex-
 pect no kisses, but Oracles,
 nor the delights of speech,
 but prophecies, so that
 nought vaine, or umbe-
 seemeing Thuscan Records
 passe from her sacred voice.
 Let her exceed the Crowe
 in yeares. So she exceed him
 in presages too, and be
 F 3 thought

thought worthy the Coun-
 sels of the Gods. Nor may
 our wedding seeme unhap-
 py, since it does relish Del-
 phos; since the sacred Priest
 gives me a Wife like to the
 hallowed Genius of Sybilla,
 not to be carried to the Bed,
 but Altar. Hence is it that
 we so much prize Age's pre-
 rogative, that it is honour-
 ed even in ruinous shrubs.
 Hence decay'd stalkes of
 Plants, and Dodons aged
 Oake have bin thought My-
 steries by pious men, and in
 the

*the Forrests ancient Trees
 have prov'd a Choiser Diet
 ty than worthy Feild Gods,
 or the chastest wood nymphs.
 Hence is it that ye with such
 a greedy eye adore the Re-
 liques of expiring Bookes,
 and the maim'd figure of
 halfe--Martyr'd words,
 which are made monuments
 only by the Ruines of inter-
 rupted sense, & are thought
 pretious' cause they are call'd
 surviving Fragments. So
 that to more curious eyes no-
 thing must challenge a sur-
 F 4 vey,*

yey, unlesse it have endured
 the Tyranny of Age, unlesse
 we may behold old Troy, or
 Carthage buried in dust ev'n
 in the Papers too. Nor is
 the benefit small that I can
 shew a Bride as old as they,
 that where the oration wants
 its elegance, her old-wifes
 tales may pleade preroga-
 tive.

I

I won't wed Paula, true; she's Grave,
and Sage,
Yet I won't wed lesse she were fresh
in Age.

MOST *Academi-*
call, most knowing
Judges, I willingly appeare
at your Barre, where I am
to implead the decayes of
strength exhausted by old
Age, the dregges of yeares,
and barren furrowes of the
wrinkled visage, specially
before a smooth Ring of
F 5 sprightly,

sprightly, youthfull Audi-
 tors. The Panegyrike of
 vigorous, fresh, and flourish-
 ing Age cannot but prove a
 welcome argument, because
 that very commendation is
 your owne. 'Tis your owne
 part, and cause I undertake,
 intending in so cleare a sub-
 ject rather my advice, then
 Plea, consulting both yours,
 and my owne better Desti-
 ny. If I were to contract
 for you, I would choose you
 no embraces but sprightfull
 ones, no Wives, but those
 like

like your owne Apollo, al-
 waies young, and florid,
 commending ever to you a
 Venus without a wrinkle at
 least, if not without a Mole.
 For tell me in earnest, which
 of you (lively soules) would
 not court à cleare, choice
 complexion, A polish'd, e-
 legant browv, rather than
 an old, dull, shrivell'd, tooth-
 lesse Matron. Let Paris,
 that Umpire of the God-
 desses, witnesse what de-
 lights, and charmes are
 rais'd from the native spring
 of

of just temper'd cheekes: he
 found that in the Harmony
 of beauty, which he prefer'd
 before their Heaven. He
 contemn'd Juno's angry,
 majestick browe, nor priz'd
 Minerva, sprang from Jo-
 ves owne diviner braine.
 Chide on incens'd Juno,
 fume, rage, overcloud the
 scene, and raise a tragick
 tempest on thy browe, boast
 still thy wealth, thy domi-
 nions, and heavenly reti-
 nue of virtues too. It moves
 not Jupiter if in his Emphy-
 reum

reum there shines no beauty
 worthy of the glorious orbe
 of Heaven. In a dearth of
 ravishing aspects 'tis not
 strange if harlots aspire his
 heaven, and outvying thy
 beauty outvy thy prehemi-
 nence there. Should I offer
 any vowes to you in heaven,
 and lead this gastly Paula
 to Church, I should strongly
 beleeve some ghost, rather
 then a wife, rais'd for me a-
 mong those dismall sepul-
 chres. Her chronicall cough
 would blast me, and her old
 loud,

loud, harsher pipe would
 drowne the marriage Mu-
 sique, her spider armes, are
 so out-worne, and spiny
 that the priest might mi-
 stake the wedding ring for
 a bracelet. Why? I had ra-
 ther embrace a statue, or
 some reverend Egyptian
 Monument, which although
 it be as drie, and dead, as
 this my Paula, my sap-lesse
 piece of antiquity, yet it
 breathes the myrrhe, and
 Cinamon it was embalm'd
 with. Should I admit this
 forelorne

forelorne relique to my bed
 (which Jupiter forbid)
 how many Church-yards
 should I dreame of? how of-
 ten should I slumber my self
 into some crucified Caytife?
 fanſy my fate the ſame with
 that of Mezentius, interr'd
 alive, and embracing ra-
 ther death then a Bride? Se-
 riously, I know not what
 uſe this decrepit, coughing
 approaching Paula ſhould
 ſerve for, unleſſe it were to
 ſuggeſt unto me a memen-
 to mori, or be ſhowne for
 ſome

Some Afrique monster, or
 strange frantique fragment
 of antiquity. If thou wilt
 adventure that Yoke, the
 hallov'd one of Matrimo-
 ny, if thou aspirest at a hope-
 full progeny, and raising of
 thy name, aime at the glory
 of a fresh, and springing
 complexion, a virgine beau-
 ty, vvwhose ivory teeth and
 skin, not haire, may outvv
 the fresh fall'n snow. The
 just panegyrike of so soft, in-
 dearing, and every way can-
 did sex may, I presume, raise
 likewise

likewiſe a genuine candor
 in my Fudge too. For the La-
 dies ſakes at leaſt grace me
 with ſmooth, applauding,
 chearfull lookes, ſuch as my
 care in conſulting for you
 hath in ſome ſort deſerv'd.
 Thus your auſpicious aſpect
 may reflect ſome ſhadowv of
 Decorum upon your Orator,
 and this Abortive, vvhich
 iſſued from a tumultuary
 braine, your acceptance may
 ſhape, and cheriſh into juſt
 lineaments, and complexi-
 on.

FINIS.

E *Pigraphes* lin: 7. post *Oratori-*
um sit disunctio puncti. p.
76. lin: 22. dele x. p. 78.
lin: 6. pro *ante* lege antea. p. 85. lin:
3. pro *familiariter* lege familiares.
p. 109. lin. 4. post *revirescentes*, dele
punctum.

EPISTOLÆ
NONNVLLÆ
E
CVMVLO EX-
CERPTÆ NOMINI
SUBDECANI
INSCRIPTÆ.

OXONIÆ.
Excudebat HEN: HALL Impensis
RIC: DAVIS. 1657.

LIST OF

NON-YELLS

CHURCH OF THE

CHRISTIANITY

ST. JOHN'S

CHURCH

ST. JOHN'S

CHURCH

ST. JOHN'S

CHURCH

ST. JOHN'S

CHURCH

ST. JOHN'S

CHURCH

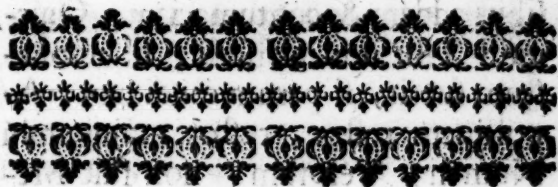
ST. JOHN'S

CHURCH

VOCES, sonosque logicos
usque jam, & usque resump-
simus, liceat, quæsumus, ex-
aminandi vices, quas nunc temporis
statuta mandant, amplecti, Nè si
tam tenui semper, & puerili deluda-
mur studio, non ultra Parietes hosce
sapiamus, qui cum Eccho suâ voces
nôrunt reverberare. Ad Primordia,
& initialia Scientiarum Elementa
perpetuò damnari crambe est, quam
(ut speramus) neque Candor Tu-
us, neque Profectus sinent nostri.
Promoveri tamen, & porro pergere
non tam Deliciis plenum est, ac à
Patrono promoveri, implebítque li-
terarum amabilitatem clementia tua.
Eloquentiam tuam toties gustavi-
mus, & tantum succi ex ore tuo
hausimus omnes, ut non immeritò
nos

nos speremus robustos fatis ad examinandum, & palam pro Academiæ Rostris idoneos ad agendum. Non sunt Ænigmata, quæ Regentes in lucem prolaturi sunt: sed, quæ Tu olim nobis proposuisti, obscuriora videbantur problemata. Nemo nostrum est, quin in unaquaque scientiâ victorem se futurum autumat, dum Te Apollinem, tuasque dumas sit vitaturus. Didicimus à te ( ) pusillos non formidare Hostes, & non ad Galli cantum trepidare Leonum more. Euge itaque, liceat nobis Pace tuâ, ( ) Cathedram hanc ascendere, sic dum tuis nitimur auspiciis, facillimum erit Regentium quæstiunculas excutere, & intra examinandi sphæram nullas sentire plagas.

VIR ORNATISSIMÆ,

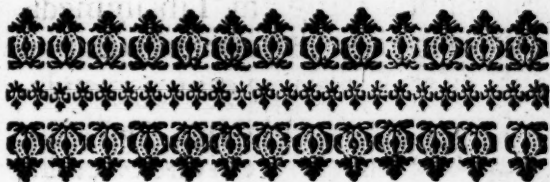
A Deò totus timeo nè ampliùs offendam in scius, ut ignorati criminis veniam sine veniâ non ausus sim deprecari. Unicuique verbo tormenta, & fidiculas adhibui; nihil ferentur: spongiam, & flammam initor, fortiùs negant, & culpam agnoscunt unicam quòd rudia adeò, adeò simplicia dignitatem Vestram interpellârint. Parcas tamen si & adhuc aliquid illa reticere suspicor, quia tibi displicuerint. Tuo precor Iudicio delicti nostri nubes dissipetur, ut à Te primum Salutis gradum consequar, Nôlle morbum: Non adeò, crede

crede , errores depereo, ut Lap-
sibus addam & contumaciam. Quic-
quid Tibi non arriserit, si inhone-
stum fuerit, si parum candidum, A-
pollinem testor, testor majus mihi
Numen, Teipsum, non fuit Me-
um.

VIR

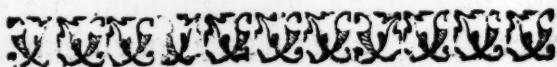
VIR COLENDISSIME,

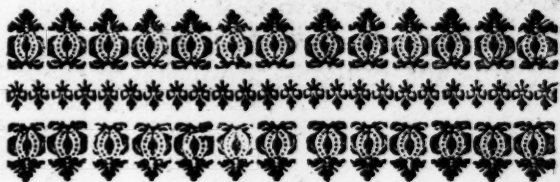
ACTUM est de studiorum
nostrorum Ratione, nisi tu
succurras. Toti certè Syno-
do præponderat suffragium Tuum,
ut qui hoc saltem hac ex parte dig-
nitatis habes, Tantis viris voto præ-
liminari, prodromum calculum præ-
mittere; adeò Illi non tam suffragia
sua exprimere, quàm Tuos consen-
tire videantur. Amplissimum erit
præteritæ observantiæ præmium
oculos Vestros testes habere futu-
ræ. Non ergo alium petimus in-
fluxum nisi vestrum, adeò amamus
tacitam; & sine pompâ felicitatem,
ad quam sanè nos non Ambitio t u-
G sit,

fit; cum hoc summum sit nobis op-
tati honoris fastigium Tibi immedi-
atiùs inservire. Magnæ ergo Impie-
tatis esset Emblema eam non auda-
cter ambire auctoritatem, quæ nun-
quam sese potentiorē esse ostendit,
nisi ubi placuit annuere.

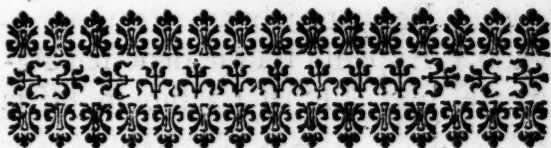
NON

NON huc me coëgit Annī
Tempeſtas, nec communis
illa ſolennitas Ave Patro-
nis accinendi; Totus beneficiis à Te
acceptis oneratus adſum, nec ſtrenam
vocari, quod apportō, ſed debitum
velim, quod cum ſolvendo par non
ſim, fateri, & recognoscere non in-
grati eſt. Magna certè voluptas eſt
gratias agere, & Mecænatis munus
dum recordor, ſecundo fruor, quód-
que acceptum refero, quaſi iterum
accipio. Huc immerentem abduxisti
ut eſſes Patronus; in Domum me
Tuam admifiſti, ubi ſimul Patrem-
familias Te, & Penates agnovi, can-
dido dehinc vultu fovisti, & uſque
foveas precor, ut in finem totus Tu-
us ſiam.

(DIGNISSIME VIR)

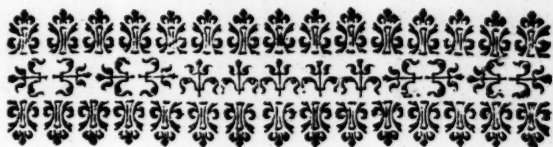
NON ego solennis doni ineptias Tibi obtrudo, Xenium nostrum est agnoscere Mecænatis amorem, & gestio potius litare gratias Indulgentiæ Tuæ, quàm obsequium Dignitati. Non accepi strenam externi oculi intuitu spectandam, aut crassi amoris nugas manu palandas: Tu divinius amasti clientem tuum, dedisti mihi Xenium quo fruatur animus, Aristotelem; & characteres nullo legendos nisi rationis oculo, Nec aggredior vilis provinciæ negotia, aut servilem militiam; nostros conatus honestat titulus, & (quod est maximum industriæ solatium) generosè laboro. Ecce Aristotelici Gregis clas-

si præsum, & vestri patrocinii indulgentiâ Peripateticorum Princeps evado. Expensâ itaque beneficii dignitate non hîc stagnabit industria mea, indies crescet æmulatio gratitudinis nostræ, & fiet maxima pars provinciæ agnoscere patronum.

Gratulor

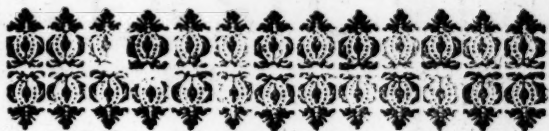

GRATULOR sanè felici-
 tati nostræ, quod anni instar
 in seipsam revertatur dignitas
 Tua, quòd circumvoluto orbe con-
 tinuum Candoris Tui patrocinium
 sensuri simus. Strenam precor, læti-
 tiæ testem, antiquo recipias vultu,
 quem ego non mitiorem exopto, sed
 tantùm iteratum. Non soles officio-
 sas hæc chartas annumerare inter
 molestias: At Gravamen istud, si
 quid sit, haud perituum pensabit
 obsequium, favorisque Tui radios
 toties nobis orituros non sine religi-
 one sentiemus.

G 4

NON

NON Tibi vicarium litamus obsequium, nec alium in te Vicedecanum colimus, ac si Patroni tantum Persona fores, Vicedecani spectrum, aut Larva: Totum istud, quantulumcunque est, quod præstare possumus, tuo nomine commeritus es, facilis, & benevolus Mecœnas. Altiùs etiam surgit Zelus noster hodiernus, nec sibi satisfacit in solito diei cultu, aliquid ultra Vicedecanum colit, Primitias scilicet deliqui nostri in amotione tua. Sic chariorem nobis reddunt tuæ te miserix, & magis suspiciendum. Advolamus igitur properi ad Vicedecanum colendum, adversantibus licet Senatus suffragiis; quippe potius hoc in votis est ut grandis piaculi apud Ipsos audiamus Rei, quàm apud te Ingratitudinis.

G 5

THE
STATE OF
NEW YORK

IN SENATE
JANUARY 1, 1901

REPORT
OF THE
COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE

IN RESPONSE TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE
MAY 1, 1899

ALBANY:
J. B. LEECH, PRINTERS,
1899

THE
STATE OF
NEW YORK

IN SENATE
JANUARY 1, 1901

ALUMNORUM
VERSICVL

PER PAUCI LONGIUSCULUM MA-
NE OBDORMIENDI
SPATIUM EFFLA-

GITANTES,

Typographi Impulſu

hiſce adjeſti,

UT

Paginæ non Laborent Chaſ-
mate & diducto hiatu.

OXONIAE.

Excudebat HEN: HALL Impenſis

RIC: DAVIS. 1657.

ARMINORUM

VERSTICVL

NO. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

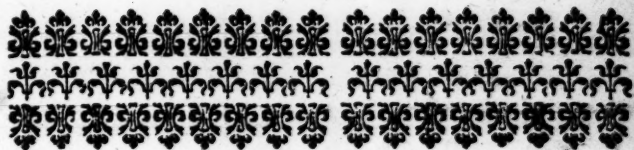
AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

AM. 1000

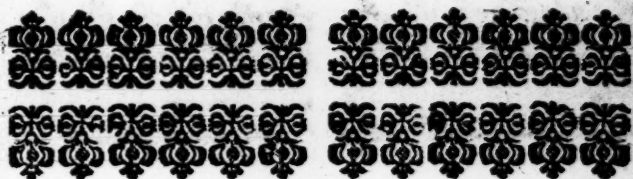

HYberno tellus torpet sub vellere, plumâ
 Torpescat pariter, sed levioꝛe, Tui.
 Amnes invasit somnus, stagnantq; ligati,
 Atq; unda Oceano est obruta penè suo;
 Lenta jubent adeò vel fluminis otia somnos,
 Atq; quies dulcis non abeuntis aquæ:
 Musa pari torpet Genio, pedibúsq; ligatis,
 Tanquam metra piger fuderat ipse sopor.
 Singula cum rigeant concreto frigore, Musis
 Et parili stagnet Castalis unda vado,
 Oceanus patitur dum plusquã vincula Xerxis,
 Et segnis religet corpor nostra sopor.

Iam

1. The first part of the paper
 is devoted to a general
 introduction of the subject.

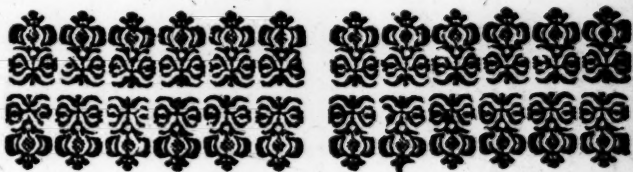
The second part of the paper
 is devoted to a detailed
 description of the various
 cases which have been
 observed. The third part
 is devoted to a discussion
 of the results of the
 experiments. The fourth
 part is devoted to a
 summary of the work.

I Am vota tandem Numen instigent Tuum,
 Ut Te benigno liceat hinc nobis frui:
 Dum corpus ardor languidū præsens cremat,
 Et inquietè fervidum tulimus diem;
 Dum membra fessa capite submisso labant,
 Cervice prona & vultus in somnum cadit,
 Reddas sopore noctibus saltem leves.
 Æstate pueri dormiant, discunt satis.

Postquam

(nere Somnus;

Postquam factus homo est, datur huic pro mu-

O quàm Conveniens hoc quoq; munus erat!

In mundum, vel jam sopitus Lumine clauso,

Vel Dormiturus, Nudus, Adame, venis:

Occupat hos fessos tandem sopor altus ocellos,

Ecce ô quā pregnans somnus, Adame, tuus:

Omibus hic mater, Conjux tibi sola videtur,

Dum licèt in Costâ concipit ille tuâ.

Partus adest, Somni nova filia, mirum

Nunc pia Natalem denotet Eva suum.

Cum gravidâ vidit Costâ Deus, adfuit Ille,

Et quasi Lucinæ præstitit officium:

Nos utinam fessi tandem te, Somne, fruamur,

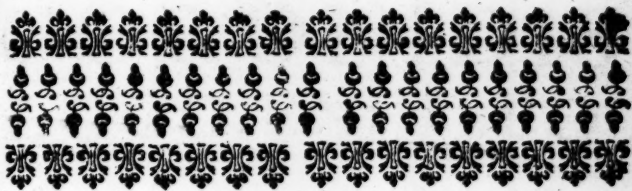
Ut nostrum felix sit tibi Costa Caput.

Denique per totos Cum te sic fuderis artus,

Nocturnus fætus tunc erit Ingenium.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and small dark spots, possibly due to age or handling. There is a faint, illegible impression of text from the reverse side of the page, which is visible as a light gray pattern. The overall tone is warm and off-white.

1870

*In Citharædos importuno stre-
pitu exuscitantes post veni-
am indulgendi somno conces-
sam.*

Q*uid matutinis turbatis cantibus aures ,
Infauſta volucres, Omina blanda mali?*

(mine corvum

Sat ſtreperam Prognem, crocitantem & cul-

Audio non emptos; non Ego carmen emam.

Scilicet haud ullo ſtrepitus, & damna quietis

In pretio mihi ſunt; ſed reticete, dabo. (ſim

Lux vel inēpta venit, diſcedite; mane vicif-

Accipite à nobis; Ne mihi vende Diem.

LECTOR CANDIDE,
CORONIDIS
LOCO EXHIBEO
TIBI PORCI ENCO-
MIUM, INGENII SALE
LEPIDE CONSPERSUM,
"ΕΞΩΘΕΝ ΜΙΗΙ ΜΙΣΣUM.

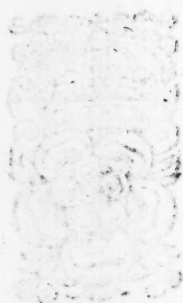

OXONIÆ.
Excudebat HEN: HALL Impensis
RIC: DAVIS. 1657.

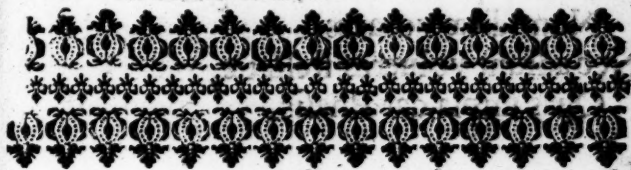
LECTOR CANDIDE
CORONIDIS
LOCO EXHIBEO
TIBI PORCI RINGO
MIUM, INGENIT SALE
LEPIDO CONSTAT
HABEN MILI MIUM

O X O N I A
Excelsior Hunt Hall Impens
Rac Davis 1857

Porcus Patricius,
 Cujus Portiunculas quas-
 dam, Viro spectatissimo,
 Richardo Gardiner, S.T.D.
 degustandas propinat quidam de
Amicis non tristibus.

H Abeto levidense munus
 (Colende Gardinere)
 Quod tibi post setosæ funus
 Amicus mittit feræ.

Non sinunt Anguli ruralis
 Angustæ rationes,
 Ut proferam Res lautas, quales
 sunt Rhombi, vel Pavones.

(a) Haut

(a) Haut picta Perdix, nec guttatæ
 Numidicæ voraces;
 Nec adfunt volucres stellatæ,
 Quas impia dat Phasis.

Non ager noster, nec si forum
 Adire libuisset,
 Delicias exoticorum
 vel minimas tulisset.

Qui parvi sunt, non est mirari
 Si victus illis vilis;
 Nec magna debent meditari
 Queis domi Res exilis.

Immunda nobis dedit Hara
 (b) Quadrupedem *Othonem*,
 Qui tandem passus est amara
 Ob lætam passionem.

Dum vixit, vixit soli sibi;
 Præcordiis excisis
 Dat nobis quiddam, quiddam tibi,
 Et reliquis amicis.

Nec

Nec poscit æquum ut fastidias
 Hunc humilem defunctum,
 Quem magnis Titulis invenias
 Propinquitate junctum.

Ab isto, quem immite feræ
 De medio tollit omen.
 Heroës plurimi traxere
 Non sordidum Cognomen.

(c) *Latronem* suum *Cordubensis*
 Qui Controversias tractat,
 Miratus, laudibus immensis
 ubique dignum jactat.

Latronem nôras: *Advocatus*
 Primarius qui pridem,
 Hinc nomen duxit, appellatus
 A Porco *Porcius* Idem.

(d) *Illustrem* *Uticensis* prolem
 E meliore luto
 Nescire nemo potest, olim
 Quam nuptam tradunt *Bruto*.

Quæ, cum audisset viri Fatum,
 Ardente se favillâ
 Post ferrum sustulit negatum;
 Fuit & *Porcia* Illa.

Ex ipso insuper Ciborum
 Delectu, scias satis
 Egregium animal, decorum
 Sublimibus Cognatis.

(e) Audire noluit monentem
 A Fabis abstinere,
 Sed Ventrem potius suadentem
 se suaviter implere.

Hinc inter *Fabios* relatum
 licebit conjectare,
 Et Titulos è Scrofâ natum
 Fas altos venditare.

(f) Sed an pro *Maximo* ponendus
 Haud facile statuerim,
 Nec erit *Minimus* dicendus
 Si Judex datus fuerim.

Hoc saltem scio, quòd cunctando
 dum edit, & delituit,
 Rem nobis tandem aliquando
 Feliciter restituit.

Et quod naturâ vile pecus
 Ineptum ad loquendum
 sed belluinis multo secus
 Grunnitibus horrendum,

De pastum *Cicerâ* videtur
 non prorsus rationi
 Incongruum, quin reputetur
 Affine *Ciceroni*.

Hoc forsân summus si Orator
 Maturè subnotâsset
 In *Verrem* (licet is Prædator)
 Invitus perorâsset.

Sed vereor, ne nimius forem
 Si singula, quæ verè
 Huic donant Pecori splendorem
 Conarer recensere.

Quid *Crassos* recitem? quid *Macros*?

Aut alios plures, quales
Nobilitate quondam sacros
Commemorant Annales.

Porcellus noster olim *Macer*
Quiete tandem lassus,
Dum dentes validus, & acer
exercuit, fit *Crassus*,

Quin è Nostratibus nonnulli
Qui quondam floruerunt,
Nec artibus cesserunt ulli
Hinc ortum habuerunt.

(g) Qui Methodum correctioris
Proponit disciplinæ,
Et grande sæculi prioris
Prodigium doctrinæ.

Hinc ambo dicti evidenter
(Nam dicimus *Baconos*)
Et Porcos nostros consequenter
sortiti sunt Patronos.

Sed

Sed quantus, quantus noster ille,
 Ad annos si vixisset
 (Quos affecutus nemo) mille,
 Nil frugi edidisset.

Et ideò Cautum, qui non fuit
 Vivendo profuturus,
 Ut ultimas dum poenas luit
 Prodesset moriturus.

Et mirum post crudele fatum,
 Cultelli vi subactus,
 Et jugulum mucroni datum,
 Quàm utilis sit factus.

Testentur lactes jam salubribus
 Eduliis turgentes
 Quàm suis mortuus visceribus
 Plus diligat viventes.

Et carnes pariter testentur
 Quas tanta cura pavit,
 Quòd non tam sibi fatur venter
 Quàm nobis laboravit.

Sic quod plebeium, quod contemptum
 plerumque æstimatum,
 Habemus post errorem demptum
 Patricium creatum.

Quod rapax Animal, & malè
 Quod audiebat vivum,
 Evasit cæsum liberale,
 & sui diffusivum.

Tu verò vile istud donum
 Quo telleram ostendo
 Amoris in te summi, bonum
 Fac æque consulendo.

Nec pono legem Epulandi
 Convivium dum struis,
 Qui Comites sunt advocandi
 Ad has Exuvias suis.

Te penes Illud esto totum;
 Sed quum solenne tibi
 Ut soli rarò (uti notum)
 Suppeditentur Cibi.

Rem gratam feceris, si Mente
 Benevolâ proponas
 Ut Congerrones, te jubente,
 Res gustent parum bonas.

(a) *Nec guttat a Numidica*) Aves, quas
 vulgo *Turkeyes* dicimus: *Martial. l. 3.*
Ep. 58.

(b) *Quadrupedem Othonem*) de quo *An-*
sonius, Hoc fecit nobile quòd periit,
 quod porco magis quàm Homini, ne-
 dum Imperatori, quadrat.

(c) *Cordubensis*) Duòsque Senecas, uni-
 cùmque Lucanum facunda loquitur
 Corduba: *Mart. l. 1. Ep. 62.*

Seneca in Controversiis inter Advocatos
 primi nominis *Porcium Latronem* pas-
 sim ponit.

(d) *Illustrem (Uticensis prolem a) Porcia*,
 Catonis filia *Bruto* nupta, de quâ idem
Mart. l. 1. Ep. 43.

Conjugis audisset fatum quum Porcia Bruti
 — *Ardentes avido bibit ore favillas.*

(e) *A Fabis abstinere*) Abstineto à fa-
 bis, monitum Pythagoricum, hinc.

Juv.

Juv: Sat: 15. — *Cunctis animalibus abstinuit qui Tanquam homine, & ventri indulsit non omne legumen.*

(f) *Sed an pro Maximo ponendus*) Notum illud *Fabii Maximi* artificium bellicum, qui non tam pugnando, quàm cunctando *Hannibalis* vires fregit, unde tritum illud *Ennianam*.

Unus homo nobis cunctando restituit rem.

(g) *Qui methodum*) *Viccomes* nuper *Verulamii*, Author *Instaurationis Magnae*, & *Rogerus* ille *Baconus*, apud *priscos* celeberrimus *Baconus* uterque.

(h) *Congerrones*) *Candidos* illos intelligo, & *cordatos viros*, tecum unà apud *Diverforium* illud *vestrum ingenuum* prandere solitos.

Menda inter Errata precedentia corrigenda, nescio qua inadvertentia prætermisissæ.

P Ag. 18. lin. 14. inferere & n. p. 95.
l. 8. inferere n inter n & m. p. 109. lin. 4.
post *Reviresce* pone ,.

FINIS.

5
i
-
n
n
e

-
-
d

-
d
m

-
5.
4.